

ILIE TORSAN

MIHAI EMINESCU

INVESTIGAȚI E CRIPTOLOGICĂ

București

2007

Simple gânduri

Autorul, generalul matematician Ilie Torsan, mă invită să scriu câteva rânduri despre noua sa exegeză eminesciană.

M-am întrebat: ce să scriu eu, doar un iubitor al Poetului, dar ignorant în științele labirintice ale matematicilor ?

Vrând totuși să-i răspund, am purces la o ”investigație” a memoriei mele afective.

De la Dan Toma Dulciu, prietenul eminescofil, cu studii de Drept Musulman și patalamale obținute în Orient am aflat, acum mai bine de trei lustri de viață, că funcția de ”secretar particular” pe care a îndeplinit-o la Berlin studentul Mihai Eminescu, în anii 1872 –1874, la făcătorii de istorie Theodor Rosetti și, mai apoi, la Nicolae Kretzulescu ar fi echivalentă, astăzi, în lumea diplomaților cu o profesie ce nu este la îndemâna oricui: *cifrator*. Dan Toma Dulciu îmi releva astfel o nouă fațetă a diamantului, a inegalabilului Eminescu.

Tot ”din vina” acestuia aveam să-l cunosc personal pe profesorul Ilie Torsan, o somitate, pentru care Criptologia a fost profesie și a rămas pasiune și filie. Unora, neînțelegându-l, s-o spunem deschis, părându-li-se manie.

Într-una din agapele noastre, în trei, i-am sugerat domnului profesor Ilie Torsan să înceapă o cercetare aprofundată versului eminescian, prin metode specifice Criptologiei, știind că Poetul a cunoscut tainele meseriei de cifrator și, în ciuda aparențelor, matematica nu i-a fost o necunoscută (manuscrisele păstrate la Academiei demonstrând preocupările lui Eminescu pentru calculele aritmetice).

Astăzi, neastâmpărul minții domniei sale a dat rod bogat.

Periodic primeam, și sper să mai primesc, aduse de poștașul nostru Constantin, voluminoase plicuri cu ”fructele găselnițelor torsaniene”, a căror lectură mi se părea adesea de nepriceput pentru mintea mea surprinsă de o astfel de cercetare a lui Eminescu.

Cu acordul domnului profesorului Ilie Torsan, am transmis și altora, spre luare aminte și, eventual, spre publicare, neobișnuitele incursiuni în opera Gânditorului. Unele reacții negative, ceea ce nu-i rău, dar exprimate cam neortodox, fără argumente, mi-au amintit o lectură mai veche, despre viața ”nefardată” a unor personalități politice și culturale din anii 30 ai secolului XX. Este vorba de volumul ”În halat și papuci”, apărut la București, la Editura Vremea, în anul 1933. Pentru plăcerea cunoscătorilor bibliofili mai precizez: coperta cărții are o grafie inspirată, creație a lui I. Anestin; op-ul are pe pagina de titlu semnătura olografă a lui N. Busuioc, un bibliofil ce a avut o bibliotecă de excepție, ”valorificată” însă nedrept de urmași.

Iată și pasajul din carte la care fac referire:

” În afară de sparanghel, spirit și florile...de stil (pe cele naturale le cultivă domnul Iorga la Văleni), domnul Vaida mai cultivă...pe poeți. Când nu citește pe Schiller, sau pe Goethe – poeții săi favoriți – domnul Vaida Voievod se străduiește să citească pe B. Br...z..nu, ale cărui poezii din ”Nod ars” i-au dat mult de furcă primului ministru. Tânărul poet era și șef de cabinet la Interne. Și cum cineva se minuna că domnul Vaida poate ține pe lângă domnia sa asemenea...șefi năstrușnici, ministrul de interne replica:

- Seniore, ce să fac... Este drept că am cetit versurile și n-am priceput nimic. Mi-am zis: ”să știi că m-am ramolit”. Am citit apoi alte lucruri și le-am priceput. Atunci m-am cam încurcat. De aceea, cum vine în audiență cineva la mine, îl întreb de la ușă:
- ”D-ta ai citit ? Ai priceput ? Și toți răspund: ”n-am priceput nici noi, nimic”. Hei, dar dacă nu-i decât un răspuns de politeță, să-mi facă mie plăcere? Dacă într-adevăr este ceva de capul șefului de cabinet ? Dacă, mâine, poimâine ajunge ceva ? Vezi ? De-asta nu-l dau afară. Și nici nu-i cat...nod în papură autorului lui *Nod Ars !*”

Personajul invocat este politicianul Alex. Vaida-Voievod, fost ministru și prim-ministru, și atitudinea sa față de tânărul său șef de cabinet, poet avangardist, pe atunci, autor a două volume de poezie, ce se vând în prezent la cote ridicate în licitații: ”Nod ars” și ”Zăvor fermecat”. Astăzi, nonagenar, fostul secretar-poet este reputatul critic de artă, brâncușolog de talie internațională, filosoful Barbu Brezeanu.

Am dorit să ofer lectura acestei ” parabile”, să-i zicem, pentru a solicita răbdare din partea unor voci, puține, ce-i drept, care citind ” descifrările avangardiste” ale criptologului Ilie Torsan s-au grăbit să le judece nedrept. Timpul va decide dacă ”Zăvorul fermecat” deschis de ”dezlegătorul” Ilie Torsan va confirma biblica valoare a operei eminesciene.

Ion C. Rogojanu

Cuvânt înainte

Următoarele două întâmplări ne-au determinat să întreprindem acest demers: în primul rând este vorba de numeroasele domenii în care se întâlnesc *șirurile lui Fibonacci*, iar în al doilea rând sunt cercetările psihologului australian David I. Oates referitoare la „*Reverse Speech*” (vorbirea inversată).

Nu vom prezenta detaliat aceste întâmplări, dar unele precizări sunt necesare.

Leonardo Pisano Fibonacci (1175 – 1240), s-a născut în Italia dar educat în Nordul Africii, unde tatăl său era ofițer vamal.

A călătorit în Algeria, Egipt, Siria, Grecia, a învățat limba și aritmetica arabă, devenind cel mai mare matematician pe care l-a dat Occidentul creștin până în secolul al 18-lea.

În 1202 a publicat în Italia un tratat de matematică cu titlul „*Liber abaci*”, tratat care conține aproape toată informația aceluși timp referitoare la aritmetică și algebră, și care a avut un rol important pe parcursul următoarelor secole în dezvoltarea matematicii în Europa.

Este cunoscut ca unul dintre primii care a introdus cifrele arabe în Europa, a înlocuit numerele cu literele pentru a da un caracter general demonstrațiilor sale, și fapt remarcabil pentru acele timpuri, a recurs la ajutorul algebrei pentru a rezolva probleme de geometrie.

Una dintre problemele discutate de el în „*Liber abaci*” a fost așa numita „*problema iepurilor*”, având următorul enunț: ”Fie dată o pereche de iepuri. Se știe că fiecare pereche de iepuri produce în fiecare lună o nouă pereche de iepuri, care la rândul său devine productivă la vârsta de o lună. Să se determine câte perechi de iepuri vor fi după „*n*” luni”.

Notăm cu $A(n)$ numărul de perechi de iepuri după „*n*” luni. Numărul de perechi de iepuri după $(n+1)$ luni, notat cu $A(n+1)$, va fi numărul de perechi la luna „*n*”, adică $A(n)$, plus numărul de iepuri nou născuți. Cum iepurii se nasc din perechi de iepuri cu vârsta mai mare de o lună, iepurii nou născuți vor fi $A(n-1)$ perechi.

Rezultă deci relația:

$$A(n+1) = A(n) + A(n-1)$$

În condițiile în care $A(0) = 0$ și $A(1) = 1$

Se obține astfel, din relația de mai sus, șirul numeric,

0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, ...

numit ”Șirul lui Fibonacci”.

În general, având date două numere „a” și „b”, șirul

a, b, (a + b), (a + 2b), (2a + 3b), ...

definit prin recurență în care fiecare termen, începând cu al treilea, este egal cu suma celor doi termeni precedenți, se numește șir de tip Fibonacci, sau de tip F.

Limita raportului a doi termeni consecutivi ai acestui șir este egală cu celebrul „număr de aur”.

Pentru a = b = 1 se obține șirul lui Fibonacci.

Orice secvență formată din cel puțin trei termeni consecutivi dintr-un șir de tip F, se numește *secvență fibonaciană*.

De-a lungul istoriei, mulți oameni de știință, matematicieni, fizicieni, biologi, etc. s-au preocupat de șirurile lui Fibonacci, găsindu-le numeroase aplicații, descoperind în același timp prezența lor numeroasă în natură.

Fără a intra în detalii, vom prezenta câteva exemple.

În matematică, șirurile de tip F. se folosesc la generarea numerelor pseudoaleatoare, în metodele de optimizare, în procesele complexe de proiectare a calculatoarelor etc.

În natura, prezența numerelor care aparțin șirurilor de tip F. este numeroasă. Multe plante au aranjamentul frunzelor dispus după o secvență fibonaciană, în jurul tulpinei. Anumite conuri de pin respectă o dispunere dată de numerele lui Fibonacci, iar secvența fibonaciană, 34, 55, 89 se întâlnește în așezarea semințelor de floarea soarelui.

Numărul petalelor florilor este, cel mai frecvent, un număr al șirului lui Fibonacci; irisul și crinul au câte 3 petale, trandafirul sălbatic, viorelele, lalelele au 5 petale, margaretele pot avea cel mai frecvent 34 sau 21 de petale.

Dar exemple se întâlnesc și în structurarea corpului uman.

Mâna are 5 degete, fiecare deget are 3 falange separate prin 2 încheieturi; aceste numere formează secvența de tip F.: 2, 3, 5. În medie, dimensiunile falangelor sunt de: 2

cm., 3 cm., 5 cm., în continuarea lor este un os al palmei care are în medie 8 cm., apare astfel secvența fibonaciană: 2, 3, 5, 8.

Exemple se întâlnesc și în literatură.

În cartea sa „Invenție și descoperire” din 1989, Solomon Marcus, referindu-se la povestea „Cinci pâini” a lui I. Creangă, subliniază că relatarea este o structură fibonaciană, Creangă alegând cu mult discernământ numerele puse în joc; un om, încă un om, două pâini, trei pâini, cinci lei, numere care formează secvența fibonaciană: 1, 1, 2, 3, 5.

Deoarece demersul nostru se referă la Eminescu și poeziile sale, să punctăm câteva exemple și din acest spațiu.

Numele poetului MIHAI EMINESCU, conține 13 litere, primul cuvânt are 5 litere, al doilea 8 litere, toate aceste numere aparțin șirului lui Fibonacci și ele formează secvența fibonaciană, 5, 8, 13. Suma rangurilor din alfabet ale celor 8 litere este egală cu 89, care este al unsprezecelea termen din șirul lui Fibonacci.

În cartea „Eminescu, jocul cifrelor și al întâmplării” 2005, prin numeroase exemple, am arătat că numărul 13, care aparține șirului lui Fibonacci, este „numărul caracteristic” al poetului.

În poezia „Mănușa (după Fr. Schiller)”, relatarea intrării în arenă a combinațiilor are o structură fibonaciană. În al șaselea vers apare un leu, în al 11-lea vers apare un tigr, iar în al 21-lea vers apar doi leopardzi, numere care formează secvența fibonaciană: 1, 1, 2,.....

Referitor la studiile psihologului australian, facem următoarele precizări:

El a pornit de la următoarele ipoteze, sau constatări:

- Procesul comunicării prin viu grai al omului are două funcții și moduri complementare. Modul deschis este acela al vorbirii directe și el este sub controlul conștientului. Modul acoperit este „vorbirea inversă” și el nu se află sub controlul conștientului. Modul acoperit apare simultan cu modul deschis al vorbirii și este alcătuit din inversul sunetelor vorbirii directe.

- Cele două moduri ale vorbirii sunt dependente și formează o parte unitară a comunicării umane. Un mod nu poate fi complet înțeles fără a studia și celălalt mod. În

dinamica comunicării, ambele moduri dezvăluie psihicul unei persoane, combinând conștientul cu subconștientul.

Disponând de înregistrările lucrărilor de poziție, cuvântărilor interviurilor unor persoane și analizând inversele acestor înregistrări, autorul prezintă numeroase exemple de secvențe (sau mesaje) din domeniul „vorbirii inversate”.

Astfel, numele de cod (deci secret) al acțiunii preconizate împotriva Irakului „DESERT FOX” (Vulpea deșertului) este descoperit, prin metoda de mai sus, analizând comentariul făcut de către fostul șef al comisiei de experți ai ONU – Scott Ritter – cu ocazia expulzării lui din Irak.

*

* *

Combinând frecvența apariției a numerelor din *șirul lui Fibonacci*, în cele mai diverse domenii, cu experimentul psihologului australian, am analizat 13 poezii eminesciene, punând în evidență o serie de cuvinte și expresii disimulate în textele acestora, exclusiv prin intermediul unor secvențe fibonaciene. Aceste cuvinte și expresii, cel puțin parțial, și acceptând experimentele lui David Oates, ar putea fi rodul unor preocupări, frământări sau stări sufletești ale poetului, cu precădere din perioada elaborării poeziilor respective.

Nu este exclus faptul ca, aceste cuvinte și expresii să fie simple întâmplări sau coincidențe, sau, cel puțin parțial, ele să fie consecințe ale structurii statistice specifică limbii române.

Pe lângă poezii sunt analizate și unele texte cu referire directă la Eminescu.

Important de reținut este faptul că, au fost evidențiate numai cuvintele și expresiile care s-au obținut cu ajutorul unor secvențe fibonaciene.

Aceste cuvinte și expresii vor fi evidențiate prin următorul tip de notație, numită succesiune sau structură;

C (4) E (4) T (8) A (12) T (20) E

în care literele din succesiune formează cuvântul CETATE, iar numerele din paranteze reprezintă numărul literelor din textul analizat care separă literele din succesiune, aceste

numere formând întotdeauna o secvență fiboniciană. În acest exemplu secvența este: 4, 4, 8, 12, 20.

Literele textelor analizate au fost numerotate, începând cu prima literă și au fost parcurse circular, adică după ultima lor literă s-a trecut din nou la prima literă, parcurgerea textelor făcându-se în ambele sensuri, adică spre dreapta sau spre stânga.

În unele cazuri am folosit substituția dată de alfabetul normal ordonat și rangurile literelor în această ordonare, adică:

A	B	C	...	P	Q	R	...	Z
1	2	3	...	16	17	18	...	26

Dacă la rangurile din alfabet ale literelor care compun o anumită expresie, le adunăm numerele dintr-o secvență, numită „cheie”, se obține o secvență numerică și dacă numerele acesteia le substituim cu literele care au aceste numere drept ranguri în alfabet, atunci din expresia inițială rezultă o altă expresie. Spunem că expresia inițială a fost descifrată cu substituția dată de alfabetul normal ordonat, folosind „cheia” respectivă.

Astfel, din cuvântul VINERI, folosind cheia (-6, 6, -9, 21, -9, -4) se obține,

V	I	N	E	R	I
-6	6	-9	21	-9	-4
<hr/>					
P	O	E	Z	I	E

După cum se observă am folosit o scriere prescurtată în care am notat expresia inițială și finală, fără a mai preciza rangurile literelor lor, și cheia folosită.

Mai precizăm că, pentru toate poeziile, analiza începe cu titlul, căutându-se eventualele informații disimulate în el.

Demersul nostru se încheie cu analiza textului scrisorii lui Eminescu, din 2 Iunie 1883, adresată lui Maiorescu.

O carte cu ... enigme?

În decembrie 1883, iese, la Editura Socec et Comp., București, volumul „Poesii” de Mihai Eminescu, editor, Titu Maiorescu.

În cartea sa „Moartea antumă a lui Eminescu”, Ed. Cartier, 2002, N. Georgescu, referindu-se la lucrarea sus – citată – scrie, printre altele, următoarele:

- „S-a remarcat că Titu Maiorescu a aranjat poeziile într-un anumit fel, nu în ordinea cronologică a apariției lor în reviste, nici în ordinea cronologică a creării lor de către Eminescu, nici strict tematic – ci după alte criterii.”

Și mai departe:

- „Dacă acest volum conține o parolă ..., atunci parola se află aici, în succesiunea: DOINĂ – MAI AM UN SINGUR DOR - VARIANTĂ – ALTĂ VARIANTĂ - ALTĂ VARIANTĂ – EPIGONII – CĂLIN – STRIGOII”.

Cele câteva mesaje care pot fi deduse, din această succesiune de titluri, vin parcă să probeze afirmațiile de mai sus ale lui N. Georgescu.

Astfel avem:

- putem considera că poezia „Mai am un singur dor” apare de patru ori, această formă plus trei variante. Atunci din al 4-lea cuvânt al titlului, extragem 4 litere după următoarea schemă, I (1) G (1) R (1) O, rezultând secvența, IGRO.

În al 4-lea cuvânt, litera I este precedată de S, cu rangul din alfabet 19, suma cifrelor sale este egală cu 10.

Litera G este precedată de N având rangul 14, iar diferența cifrelor sale este 3. Litera R este precedată de U care are rangul 21, suma cifrelor sale este egală cu 3. Ultima literă din secvența de mai sus, adică O se află în cuvântul DOR, precedată de D, cu rangul 4 și R cu rangul 18, suma cifrelor sale este egală cu 9, iar diferența $9-4 = 5$.

Deci, prin alternanță „suma – diferența” am obținut numerele: 10, 3, 3, 5, pe care le adunăm la rangurile din alfabet ale literelor din secvența de mai sus, și rezultatul îl descifrăm cu substituția dată de alfabetul normal ordonat. Deci:

I	G	R	O
<u>10</u>	<u>3</u>	<u>3</u>	<u>5</u>
S	J	U	T

Deci, în titlul acestei poezii, în al patrulea cuvânt, litera I se substituie cu S, litera G cu J, litera R cu U și litera O, din al cincilea cuvânt cu T.

Dacă, din rangul primei litere a titlului scădem numărul 4, cu care am pornit algoritmul, obținem, $13 - 4 = 9$ care este rangul literei I, cu care-l vom substitui pe M.

Cu aceste modificări, titlul poeziei devine:

I A I A M U N S S N J U U D T R

care, prin anagramare, conduce la expresia: „AI UN DUȘMAN JURIST”.

Se știe că jurist a fost Maiorescu.

- Din titlurile celor cinci poezii (excludem titlurile variantelor), în ordinea prezentată de N. Georgescu, extragem câte două litere din fiecare și anume, literele care în aceste titluri ocupă locurile, 12, 12, 13, 13, 14. Deci, din primul titlu primele două litere etc. Obținem astfel secvența: D O M A E I C L S I.

Anul de grație este 1883, suma cifrelor sale este 20, din care reținem cifra semnificativă, adică pe 2. Prima și ultima cifră a anului formează numărul 13 care aparține șirului lui Fibonacci.

Numerele 2 și 13 le folosim astfel: la rangul din alfabet al primei și a treia literă de la sfârșitul secvenței de mai sus le adunăm numărul 2 și rezultatul îl descifrăm cu substituția dată de alfabetul normal ordonat. Deci:

D O M A E I C L S I

0 0 0 0 0 0 0 2 0 2

D O M A E I C N S K

secvența finală, prin anagramare, conduce la numele, MACEDONSKI cel care, în anul de grație 1883, într-o epigramă devenită „celebră”, traducerea în versuri „boală gravă” care l-a atins pe poet, prin nebunie, contribuind la îndepărtarea din presa românească a lui Eminescu.

- Să considerăm următoarea ordonare a titlurilor celor cinci poezii; Epigonii – Călin – Strigoi – Mai am un singur dor – Doină, care corespunde ordinei în care au fost tipărite.

Din fiecare titlu, din ordonarea de mai sus, extragem câte o literă, conform cu următoarea schemă, 1 2 3 1 2 (deci din primul titlu, prima literă etc.) și obținem secvența, E A R M O, din care prin anagramare rezultă cuvântul MOARE.

Toate aceste „mesaje” au legătură cu evenimentele care s-au derulat în 1883 în legătură directă cu Eminescu.

Tot în cartea sus-citată, N. Georgescu, analizând „Prefața la ediția dintâi”, text scris de Titu Maiorescu, constată că „Cele patru paragrafe ale acestei prefețe propun și o simetrie cifrică interesantă privind numărul de cuvinte”, prezentând cele constatate. În finalul acestei analize, autorul sus-citat, scrie că „Aceste relații simetrice au ciudățeniile lor, și atestă, încă odată, că actele și mărturiile privind viața târzie a lui Eminescu (darea lui afară din presă, mai ales declararea publică a bolii psihice etc.) sunt învăluite într-un mister fabricat.”

În al treilea paragraf al acestei prefețe sunt citate de Maiorescu opt poezii eminesciene „cele mai vechi”, aceste poezii și ordinea lor în ediție sunt următoarele:

- 15. Venere și Madonă
- 23. Mortua est!
- 25. Egiptul
- 24. Noaptea
- 32. Înger de pază
- 39. Împărat și proletar
- 7. Rugăciunea unui dac
- 29. Înger și demon

Surprinde, după cum observă N. Georgescu, includerea în rândul „celor mai vechi” poezii a „Rugăciunii unui dac”, publicată în 1879.

Dacă „simetria cifrică” semnalată de N. Georgescu este întâmplătoare sau nu, este greu de stabilit, cert este faptul că, analiza detaliată a acestui text, pune în evidență și alte „simetrii interesante”, care ar putea face parte din acel „mister fabricat” privind viața târzie a lui Eminescu.

Să considerăm substituția formată din alfabetul normal ordonat și rangurile literelor în această ordonare, adică:

A	B	C	...	P	Q	R	...	Z
1	2	3	...	16	17	18	...	26

și să ne imaginăm următorul sistem de cifrare:

Pentru a cifra un cuvânt, la rangurile din alfabet ale literelor sale se adună (ținând cont de semne) numerele dintr-o cheie de cifrare. Dacă rezultatul operației este un număr mai mare ca 26, din el se scade 26 și se reține diferența, dacă în urma operației se obține un număr negativ, i se adună 26 și se reține rezultatul. După această operație, numerele reținute se înlocuiesc cu literele care, în alfabet, au aceste numere drept ranguri.

Descifrarea este operația inversă.

De exemplu, să cifrăm cuvântul MARE, folosind următoarea cheie de cifrare, (-1, -5, 9, 10). Obținem:

M	A	R	E
13	1	18	5
<u>-1</u>	<u>-5</u>	<u>9</u>	<u>10</u>
12	-4	27	15

Dar, $-4 + 26 = 22$ și $27 - 26 = 1$, deci rezultatul cifrării este:

M	A	R	E
<u>-1</u>	<u>-5</u>	<u>9</u>	<u>10</u>
12	22	1	15
L	V	A	O

Să revenim la cele opt poezii, aflate în al treilea paragraf al prefeței.

Titlul poeziei „Venere și Madonă”, îl scriem de la dreapta la stânga adică, ANODAMISERENEV, după care, din acest șir extragem literele, începând cu prima, conform următoarei reguli; reținem prima literă, omitem următoarele trei litere și o reținem pe următoarea, continuând în această manieră. Acest fapt îl notăm astfel, A(3) A(3) E(3) E, rezultând secvența, A A E E.

Folosind sistemul de cifrare de mai sus, descifrăm această secvență cu cheia (-7, 0, 7, 0) și obținem:

A	A	E	E
<u>-7</u>	<u>0</u>	<u>7</u>	<u>0</u>
T	A	L	E

am obținut deci cuvântul, TALE.

Din poezia „Rugăciunea unui dac”, scriind cuvântul DAC pe primul loc, obținem secvența, DACRUGACIUNEAUNUI, din care culegem literele conform reguli de mai sus, adică:

D (3) U(3) I (3) A (3) I (3) R (3)

secvență pe care o descifrăm cu cheia (0, -7, 0, -7, -14, 0) și obținem:

D	U	I	A	I	R
0	-7	0	-7	-14	0
<hr/>					
D	N	I	T	U	R

secvența finală, prin anagramare, conduce la cuvântul DINTRU.

Din poezia „Mortua est!”, eliminăm ultima literă și reținem ultimele trei litere din textul rămas, secvență pe care o descifrăm cu cheia (0, 0 -7), adică:

A	E	S
0	0	-7
<hr/>		
A	E	L

secvența finală, prin anagramare, conduce la cuvântul ALE.

Din poezia „Împărat și proletar”, eliminăm ultima literă, ca și în cazul anterior, și reținem ultimele patru litere din textul rămas obținând secvența LETA, care prin anagramare conduce la cuvântul TALE.

Alăturăm poeziile „Egiptul” și „Noaptea”, formând secvența, EGIPETUL NOAPTEA, din care extragem literele, începând cu prima, după schema, E (6) L (6) A, luând distanța egală cu 6 în loc de 3, deoarece am cuplat titlurile a două poezii.

Secvența ELA, conduce la cuvântul ALE.

Din poeziile „Înger de pază” și „Înger și demon”, considerând ultimele lor cuvinte, formăm secvența, PAZADEMOC, din care ultimele șase litere formează succesiunea, ADEHON care, prin anagramare conduce la cuvântul DOAMNE.

Cuvintele obținute, ordonate corespunzător, conduc la formula biblică „ALE TALE DINTRU ALE TALE DOAMNE”.

Referitor la acest rezultat constatăm următoarele:

- Sistemul de cifrare folosit este asemănător cu acela prezentat de noi în lucrarea „Un document și ... enigmele lui” în Rev. SAECULUM, an II, nr. 5, Iulie 2003, Focșani,

cu ajutorul căruia am descifrat răspunsul la întrebarea a patra din interogatoriul luat lui Eminescu la 12 Iunie 1889, ajungând la aceeași formulă biblică.

- Mai mult, în ambele sisteme, numerele semnificative din cheile de cifrare, pentru cifrarea consoanelor sunt 7 și -7, iar pentru cifrarea vocalelor 14 și -14.

- Interogatoriul are patru întrebări, iar prefața are patru paragrafe,

- În interogatoriu, cuvintele descifrate sunt grupate în al patrulea răspuns, iar în prefață poeziile în cauză se găsesc în al treilea paragraf, deci există această concentrare a obiectelor cercetate.

- În ambele documente este implicat direct T. Maiorescu.

Curioase întâmplări? Dacă într-adevăr sunt simple întâmplări. Dar, cele opt poezii din prefață ascund și alte mesaje interesante.

Astfel:

- Secvența formată din numerele de ordine ale poeziilor o ordonăm crescător adică: 7, 15, 23, 24, 25, 29, 32, 39. Primul număr este 7, acest fapt ne sugerează că, din al șaptelea număr din secvență să scădem numărul 7, după care la primele patru numere le adunăm cheia (-4, -10, -10, -10) iar la următoarele patru le adunăm cheia (-4, -20, -20, -20), facem calculele, iar numerele rezultate le substituim cu literele care, în alfabet au aceste numere drept ranguri. Deci:

7	15	23	24	25	29	25	39
<u>-4</u>	<u>-10</u>	<u>-10</u>	<u>-10</u>	<u>-4</u>	<u>-20</u>	<u>-20</u>	<u>-20</u>
3	5	13	14	21	9	5	19
C	E	M	N	U	I	E	S

secvența finală, prin anagramare, conduce la numele EMINESCU.

- Să considerăm primele două litere din titlurile celor opt poezii adică, RU, VE, MO, NO, EG, IN, IN, ÎM, din care prin anagramarea acestor 16 litere rezultă și următorul text: „EMINOV – probabil de la Eminovici – GENIU ROMÂN”.

Să reprezinte acest text aprecierea lui Maiorescu la adresa lui Eminescu? Greu de probat.

- A treia poezie din lista din prefață este EGIPETUL.

Considerăm numeralul TREI și numerotăm literele sale în ordinea lor alfabetică, adică:

T	R	E	I
4	3	2	1

obținând secvența numerică (4 3 1 2), care citită de la dreapta formează o secvență fibonaciană, și o folosim la descifrarea consoanelor din titlul poeziei, în ordinea în care apar în titlu. Deci:

G	P	T	L
-4	-3	-1	2
C	M	S	N

Dacă la aceste litere le alăturăm vocalele din titlul poeziei obținem secvența, ECIMESUN, care este o anagramă a cuvântului EMINESCU.

- Considerăm primul vers din poezia „Rugăciunea unui dac”,
„PE CÎND NU ERA MOARTE, NIMIC NEMURITOR”,

Care are 31 de litere, iar litera T, a 16-a, împarte acest șir de litere în două succesiuni a câte 15 litere fiecare.

Prima dintre aceste secvențe este, PECÎNDNUERAMOAR.

Litera T din mijlocul versului, are rangul din alfabet egal cu 20, din care reținem cifra semnificativă, adică 2. versul are 31 de litere, număr al cărui invers este 13, din care, prin repetarea cifrelor (sugerată de numărul 2), rezultă numărul 1133.

Din secvența de mai sus, parcursă de la dreapta la stânga, reținem, conform numărului 1133, o literă, apoi încă una, apoi trei litere și din nou trei, între literele reținute eliminăm mereu câte două litere din secvență. Schematic avem:

R (2) M (2) E U N (2) I C E

rezultând secvența, R M E U N I C E, care, descifrată cu cheia, (1, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0) conduce la următorul rezultat:

R	M	E	U	N	I	C	E
1	0	0	0	0	0	0	0
S	M	E	U	N	I	C	E

secvența finală, prin anagramare, conduce la ... EMINESCU.

Dar numărul 13 sugerează numărul 131, care citit în ambele sensuri conduce la numărul 13.

Considerăm a doua secvență formată din cele 15 litere care urmează după litera T, în acest vers: ENIMICNEMURITOR.

Din această secvență, conform cu numărul 131, eliminăm prima literă și o reținem pe următoarea, apoi eliminăm trei litere și le reținem pe următoarele trei, după care eliminăm o literă și o reținem pe următoarea. Schema este următoarea:

(1) N (3) C N E (1) U

Rezultă următoarea secvență, scrisă în ordine alfabetică, C E N N U, care descifrată cu cheia (-1, 0, 0, 0, 0) ne dă:

C	E	N	N	U
<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>
B	E	N	N	U

secvența finală este o anagramă a cuvântului NEBUN.

Cele două cuvinte obținute formează expresia „EMINESCU, NEBUN”, rezultat care este în concordanță cu campania desfășurată în 1883 pentru îndepărtarea lui Eminescu din presă și cu „celebra” epigramă a lui Macedonski în care autorul traduce „boala gravă” care l-a atins pe Eminescu, prin nebunie.

Să trecem la analiza unora dintre poeziile eminesciene, pe baza secvențelor fibonaciene, evidențiind câteva cuvinte și expresii care se obțin în acest mod.

Aceste cuvinte, sau expresii, vor fi puse în evidență prin structuri, sau succesiuni, de forma:

A (2) B (2) C (4) D (6)

în care, A, B, C, D sunt litere, bigrame, trigrume etc. din textul analizat, care formează cuvinte sau expresii, iar numerele din paranteze reprezintă numărul de litere din text, care separă elementele, A, B, C, D. Aceste numere trebuie să formeze întotdeauna o secvență fibonaciană, deci fiecare termen al ei, începând cu al treilea este egal cu cei doi termeni precedenți.

În exemplul de mai sus, secvența fibonaciană este 2, 2, 4, 6.

POEZIA „FLOARE ALBASTRĂ”

Începem analiza cu titlul poeziei, care ne oferă unele surprize.

Literele din secvența formată din cele două cuvinte ale titlului le numerotăm de la „1” la „14” și eliminăm literele ale căror numere de ordine coincid cu termenii secvenței fibonaciene 1, 2, 3, 5, 8, adică literele F L O R L. În acest fel din al doilea cuvânt al titlului au rămas literele, ABASTRĂ. Dintre aceste litere, T are cel mai mare rang în alfabet, și anume 20, suma cifrelor acestui număr este 2, care este rangul din alfabet al literei B. Deci T poate să fie susținut cu B, și secvența se mai sus devine, A B A S B R A, care este o anagramă a numelui B A S A R A B.

Putem proceda și astfel. Primul cuvânt din titlu are 6 litere, atunci, din al doilea cuvânt eliminăm a 6-a literă, adică pe T și reținem ultimele 6 litere din cele rămase din acest cuvânt, adică L B A S R A. Prima literă, adică L are rangul din alfabet 12 și cum „1” este rangul din alfabet al literei A și „2” este rangul literei B, rezultă că litera L poate fi substituită cu bigrama AB și secvența de mai sus devine, ABBASTRA care este o anagramă a numelui B A S A R A B.

Amintim faptul că Matei Basarab a fost voievodul preferat al lui Eminescu.

Dar titlul ne mai oferă o surpriză.

Din primul cuvânt reținem ultimele 3 litere, iar din al doilea primele 3 litere, rezultând secvența, AREALB. Din aceste litere, R și L au rangurile din alfabet formate din două cifre și anume, 18, suma cifrelor fiind egală cu 9, care este rangul literei I, respectiv 12 cu suma cifrelor egală cu 3, care este rangul literei C.

Substituind pe R cu I și pe L cu C, secvența formată din cele 6 litere devine, A I E A C B, pe care o scriem sub forma E A I C B A. Dacă înlocuim fiecare dintre aceste litere cu rangul lor din alfabet obținem secvența, 519321.

Titlul are 14 litere, și cum „1” este rangul din alfabet al literei A și 4 este rangul literei d, rezultă că 14 devine AD. Șa această bigramă îi alăturăm ultimele două litere din primul cuvânt și primele două, din al doilea cuvânt al titlului și obținem, A D R E A L. Dar, conform observațiilor anterioare, litera R se substituie cu I și L cu C și secvența devine, A D I E A C, pe care o scriem sub forma, E A C I A D, din care, înlocuind fiecare literă cu rangul ei din alfabet rezultă secvența, 5 1 3 9 1 4.

Alăturăm cele două secvențe numerice, începând cu a doua, și din șirul obținut formăm alternativ, numere dintr-o cifră și din două, după care aceste numere le descifrăm cu substituția dată de alfabetul normal ordonat. Deci

5	13	9	14	5	19	3	21
E	M	I	N	E	S	C	U

rezultând numele poetului.

Considerăm secvența fibonaciană, 7, 8, 15, 23 și strofa a 7-a din poezie, din care redăm primul vers:

„Și mi-i spun –atunci povești”

Reținem litera T, din cuvântul „atunci”, după care, pe baza secvenței fibonaciene de mai sus, construim structura,

T (7) E (8) C (15) E (23) R

din care rezultă expresia „TE CER”.

Să considerăm rangurile din alfabet ale acestor litere și să adunăm două câte două rangurile literelor vecine. Astfel, $T + E = 20 + 5 = 25$ care este rangul din alfabet al literei Y, deci $T + E = Y$; $E + C = 8$; $C + E = 8$ și deci $E + C = C + E = H$ și $E + R = W$.

Am obținut secvența, Y H H W pe care o scriem sub forma, Y H WH care reprezintă cuvântul Dumnezeu scris în ebraică.

Tot din această strofă, pe baza unor secvențe fibonaciene care sunt prezentate în fiecare caz, avem structurile:

- Începând cu a 5-a literă, I (3) N (6) I (9) M (15) I, din care rezultă cuvântul „INIMI”

- Începând cu a 26-a literă, M (17) A (24) R (41) C (65) U, din care rezultă numele personajului biblic, MARCU,

- Începând cu a 34-a literă avem, C (3), A (2) R (5) P, de unde rezultă cuvântul „CARP” care ne duce cu gândul la P.P. CARP, cel care îi scria de la Viena lui Titu Maiorescu, printre altele: „Și mai potoliti-l pe Eminescu”.

- Începând cu a 51-a literă avem structura, F (1) R (7) I (8) CADEMA (15) N (27) I (42) I, din care rezultă expresia „FRICA DE MANII” etc.

Ultimul cuvânt din strofa a doua este cuvântul MARE, format din 4 litere. Considerăm atunci secvența fibonaciană, 4, 8, 12, 20, 32 și începând cu prima literă a cuvântului de mai sus, continuând cu textul celei de a treia strofe, obținem structura,

M (4) I (8) N (12) U (20) N (32) E

rezultând cuvântul MINUNE, care, precedat de cuvântul del a care am pornit, conduce la expresia „MARE MINUNE”.

Penultimul cuvânt din strofa a doua este „ÎNTUNECATA”.

Considerăm secvența fibonaciană 4, 4, 8, 12, 20, 32, 52, care conține secvența folosită anterior, și începând cu litera E din cuvântul de mai sus, avem structura:

E (4) M (4) I (8) N (12) C (20) A (32) E (52) U

Din care rezultă secvența, E M I N C A E U.

Litera E, de la care am pornit, ocupă locul 6 în cuvântul respectiv, atunci convenim ca la a 6-a literă din secvența de mai sus, deci litera A să-i adunăm numărul $3 \times 6 = 18$, evident că adunarea se face la rangul ei din alfabet. Obținem $1 + 18 = 19$ care este rangul literei S, cu care vom substitui litera A, și secvența devine, E M I N C S E U, care este o anagramă a cuvântului EMINESCU.

Acest rezultat alăturat celui precedent, conduce la expresia: „EMINESCU, MARE MINUNE”, care exprimă un adevăr pentru cultura românească.

Din prima strofă vom considera textul care începe cu a 47-a literă, text pe care-l numerotăm adică,

N U M A I U I T A ...
1 2 3 4 5 6 7 8 9 ...

Și extragem din acest text literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21. Aceste litere formează expresia „NUMITA E”

Dar, începând cu a 63-a literă, și parcurgând textul strofei circular, avem structura, S (4) T (4) E (8) A, de unde rezultă cuvântul STEA.

Considerând împreună cele două rezultate, obținem expresia, „NUMITA E STEA”.

Tot în această strofă, pe baza secvenței de tip F., 3, 4, 7, 11 și începând cu a 49-a literă obținem cuvântul, MICLE.

În strofa a doua, începând cu a 68-a literă și parcurgând textul în sens invers, avem structura,

M (2) A (2) N (4) I (6) E (10) R (16) A (26) T

din care rezultă cuvântul MANIERAT iar secvența fibonaciană are ne-a condus la el este 2, 2, 4, 6, 10, 16, 26.

Tot din această strofă și tot pornind de la a 68-a literă, considerăm textul până la ultima literă, după care continuăm cu primul vers. Numerotăm acest text,

M	A	R	E	Î	N	Z	A	...
1	2	3	4	5	6	7	8	...

Din acest șir de litere le extragem pe acelea ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, mai puțin litera cu numărul 13. obținem astfel următoarele nume, MARIA și ANA, care ar putea semnifica cele două personaje biblice.

Aceeași operațiune se face cu textul care începe cu a 27-a literă, adică

S	T	I	N	A	T	...
1	2	3	4	5	6	...

și extragem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană de la punctul anterior. Se obține expresia „ȘTIA RITU”.

Din strofa a 13-a reținem, printre altele, următoarele:

- Începând cu a 39-a literă avem structura, C (3) U (3) S (6) U (9) R, iar începând cu a 11-a literă structura, D (3) A (2) C (5) I, rezultând cuvintele, CUSUR și DACI.

- Începând cu a 71-a literă, structura C (6) E (6) R (12) U conduce la cuvântul, CERU.

- Tot de la a 71-a literă, parcurgând strofa circular, secvența fibonaciană, 3, 1, 4, 5, 9, 14 face să apară cuvântul, COROIUL, nume dat mai multor specii de păsări răpitoare mici, în special șoimului.

- Începând cu a 59-a literă, structura, L (1) E (1) N (2) E (3) A, generează cuvântul, LENEA.

După locul de plasare al acțiunii de către cuplul EL – EA, distingem o primă parte a poeziei, formată din primele trei strofe, în care sunt evocate „sferele înalte”, Ea reproșându-i lui cufundarea în aceste „sfere”. Evocarea de către poet a „sferelor înalte” este realizată prin folosirea cuvintelor: SOARE, STELE, CERURI, dar și prin expresia, SUFLETUL VIEȚII MELE.

Să considerăm următoarea succesiune:

Soare, stele, sufletul, ceruri, viața mea

Pentru cuvintele de pe locurile 1, 2 și 4, calculăm suma rangurilor din alfabet ale literelor distincte pe care le conțin, și într-o notație simbolică, obținem:

$S + O + A + R + E = 58$, $S + T + E + L = 56$, $C + E + R + U + R + I = 56$. Calculăm suma cifrelor acestor trei numere și obținem secvența 13, 11, 11.

Pentru, SUFLETUL, respectiv, VIAȚA MEA, calculăm suma rangurilor din alfabet ale tuturor literelor lor obținând numerele 116, respectiv 72, iar suma cifrelor lor este 8 respectiv 9. Deci aceste cuvinte au generat secvența numerică, 13, 11, 8, 11, 9, pe care o descifrăm cu cheia simetrică, (0, -10, 10, -10, 0) și obținem,

13	11	8	11	9
<u>0</u>	<u>-10</u>	<u>10</u>	<u>-10</u>	<u>0</u>
13	1	18	1	9
M	A	R	A	I

secvența finală, prin anagramare, conduce la cuvintele, AMARI, ARMIA dar și MARIA, personaj biblic care poate fi pus în corelație cu „sferele înalte”.

Partea a doua a poeziei, începe după opinia noastră, cu strofa a patra și marchează coborârea pe Pământ a acțiunii, cel puțin la nivelul dorințelor EI.

Această „coborâre” este sugerată prin folosirea substantivelor, STÎNCĂ, VALE, PĂDURE, IZVOARE, BALTA, PRĂPASTIA. Pentru toate aceste cuvinte calculăm suma rangurilor din alfabet ale literelor componente, și apoi suma cifrelor acestor numere, rezultând secvența numerică, 12, 4, 11, 15, 9, 2, pe care o descifrăm cu cheia (1, 5, 5, 5, 5, -1) și obținem:

12	4	11	15	9	2
<u>1</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>-1</u>
13	9	16	20	14	1
M	Î	P	T	N	A

din secvența finală, prin anagramare, rezultă cuvântul, PĂMÎNT.

POEZIA „SE BATE MIEZUL NOPTII ...”

Poezia a interesat mult pe critici, pentru semnificația dar și pentru eufonia ei deosebită.

G. Ibrăileanu vorbește, referindu-se la această poezie, de „sentimentul sinuciderii” poetului.

N. Georgescu, în lucrarea „Eminescu și editorii săi”, București 2000, pag. 268, răspunde considerației de mai sus, apreciind că, „E cu totul superfluu să discutăm chestiuni de acest fel. Eminescu n-a fost niciodată tentat de sinucidere, era o natură mult prea puternică intelectual și moral. Nebunia lui a fost o catastrofă biologică, nu sufletească.”

Dar să vedem ce date putem să obținem prin tipul de analiză pe care l-am inițiat.

Din șirul de litere format din cele patru cuvinte ale titlului, pe baza secvenței fibonaciene, 6, 6, 12, 18, începând cu litera M și parcurgând șirul circular, obținem structura,

M (6) O (6) B (12) T (18) I

din care rezultă secvența, M O B T I. În această secvență litera B are rangul cel mai mic, egal cu 2, parcurgând șirul de litere de la dreapta la stânga, litera B este a 16-a, număr pe care îl adunăm la rangul lui B și obținem, $2 + 16 = 18$ care este rangul din alfabet al literei R cu care-l substituim pe B, și secvența de mai sus devine, „M O R T I”.

Din titlul poeziei culegem 6 litere, după următoarea regulă simetrică: din primul și ultimul cuvânt reținem prima și ultima lor literă, iar din cuvintele mediane reținem numai prima lor literă, obținem secvența, SEBMNI pe care o scriem în ordine inversă și numerotăm literele adică:

<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>6</u>
I	N	M	B	E	S

Din această secvență extragem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, adică literele INME. Înlocuim fiecare literă cu rangul ei din alfabet și rezultă, 9 1 4 1 3 5, secvență p care o scriem astfel, 5 1 3 9 1 4.

Din secvența de mai sus, reținem ultimele 4 litere, adică M B E S din care, conform procedurii anterioare obținem secvența 1 3 2 5 1 9 pe care o scriem sub forma, 5 1 9 3 2 1.

Alăturăm cele două secvențe finale, 5 1 3 9 1 4 5 1 9 3 2 1, și din acest șir formăm alternativ numere dintr-o cifră și din două cifre, noile numere le descifrăm cu substituția dată de alfabetul normal ordonat adică:

<u>5</u>	<u>13</u>	<u>9</u>	<u>14</u>	<u>5</u>	<u>19</u>	<u>3</u>	<u>21</u>
E	M	I	N	E	S	C	U

obținând numele poetului.

- Considerăm textul poeziei ca un șir de litere, numerotat de la 1 la 215, câte litere conține textul.

Literele care au numerele de ordine de la 31 la 36, inclusiv, sunt, A R A M A S din care formăm secvența, R A S A M A, pe care o descifrăm cu cheia simetrică (101010) și obținem:

R	A	S	A	M	A
<u>1</u>	<u>0</u>	<u>1</u>	<u>0</u>	<u>1</u>	<u>0</u>
S	A	T	A	N	A

deci a rezultat cuvântul S A T A N A.

- Începând cu a 213 literă și parcurgând textul în sens invers, deci de la dreapta la stânga, avem structura, M (2) A (3) N, după care schimbând sensul de parcurs al textului, avem, N (5) I (8) E (13) N (21) U (34) I.

Alăturând cele două structuri, obținem textul, „NU-I MANIE”, pe baza secvenței fibonaciene, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34.

- Literele cu numerele de ordine, 140, 141, 142, 143 sunt RTEC, care culese în ordinea indicată de secvența fibonaciană, 2, 1, 3, 4 conduc la cuvântul TREC. În secvența fibonaciană următorul termen este 7, iar în text, de la șapte litere după rangul 143 apare structura, A (2) N (4) I (6) I, care conduce la cuvântul ANII.

Legând cele două rezultate ajungem la expresia „TREC ANII”.

- Începând cu a 29-a, respectiv a 34-a literă, prin aceeași secvență fibonaciană, 2, 2, 4, 6, după alăturarea literei A din poziția 33, rezultă expresia „A MIMAT DRAME”.

- Începând cu a 160-a literă, secvența fibonaciană, 2, 3, 5, 8, generează cuvântul „MÎNIA”.

- Ultimele trei versuri ale poeziei:

„S-asamăn între-olaltă viață și cu moarte;

Ci cumpăna gândirii-mi și azi nu se mai schimbă,

Căci între amândouă stă neclintita limbă.”

ne oferă o altă surpriză.

- Începând cu a treia literă, a primului dintre aceste versuri, avem structura, S A (17) T A (17) N A, din care rezultă cuvântul S A T A N A.

- Începând cu prima literă din al treilea vers, pe baza secvenței fibonaciene, 2, 2, 4, 6, 10, apare cuvântul, CITITĂ.

- Începând cu a treia literă din ultimul, trecând apoi la primul vers și continuând circular cele trei versuri, apare structura:

C (4) R E (4) D (8) C (12) Ă (20) A (32) I (52) S (84) O (136) R (220) Ă

din care rezultă expresia „CRED CĂ AI O SORĂ”.

- Începând cu a opta literă din primul dintre cele trei versuri, avem structura,

I (2) R E (2) A L (4) Ă

din care rezultă cuvântul „IREALĂ”.

- Începând cu a treia literă din al doilea vers apare structura, C (5) A (5) R (5) I (5) S (5) C, din care rezultă expresia „CA RISC”.

POEZIA „VENIN ȘI FARMEC”

Din primul cuvânt al titlului reținem primele patru litere, iar din al doilea, ultimele sale patru litere. Primele patru litere le descifrăm cu cheia (-1, 0, 0, 0), iar ultimele patru cu cheia (1, 0, 0, 0), deci:

V	E	N	I	R	M	E	C
<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>1</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>
U	E	N	I	S	M	E	C

secvența finală este o anagramă a numelui EMINESCU.

- Începând cu a treia literă din primul vers, parcurgând textul în sens invers (după epuizarea primului vers se trece la ultimul) avem structura,

N (5) E (8) T (13) R (21) A (34) I (55) Ț (89) I

din care rezultă expresia „NE TRĂIȚI”.

- Începând cu prima literă din primul vers al poeziei și parcurgând textul tot în sens invers ca și în cazul anterior, secvența fibonaciană, 3, 4, 7, 11, conduce la cuvântul, VECIE.

- A 15-a literă, parcurgând textul în mod normal, și folosind secvența de tip F., 4, 7, 11, 18, 29, ne conduce la expresia „O ȘATRĂ”

- Tot în mod direct parcurgem textul începând cu a 18-a literă și obținem structura, I (5) E (10) M (15) I (25) A
literele din aceasta, citite de la dreapta, ne conduc la expresia „AI MEI”.

- Începând cu a 40-a literă și folosind secvența fibonaciană, 2, 5, 7, 12, 19, obținem cuvântul „TITANU”.

- Începând cu a 44-a literă din strofa a doua, mergând în sens invers, apare structura, P (2) U (2) T (4) E (6) D (10) A, din care rezultă expresia „DA, PUTE”.

- De la a 92-a literă din prima strofă, mergând în sens invers, avem structura „O (5) I (9) E (14) C (23) E (37) Z, care citită de la dreapta ne conduce la textul „ZECE OI”.

- Începând cu a doua literă din al patrulea vers al primei strofe, trecând la primul vers al ei când este necesar, avem secvența, I N V (2) I (3) D (5) I (8) I, rezultând cuvântul „INVIDII”.

POEZIA „DE VORBIȚI MĂ FAC CĂ N-AUD ...”

„De vorbiți mă fac că n-aud,
 Nu zic ba și nu vă laud;
 Dăntuiți precum vă vine,
 Nici vă șuier, nici v-aplaud:
 Dară nime nu m-a face
 Să mă ieu dup-a lui flaut;
 E menirea-mi: adevărul
 Numa-n inima-mi să-l caut”.

- Numerotăm cuvintele poeziei, începând cu primul cuvânt și considerând că „n-aud” reprezintă un singur cuvânt. Din acest șir reținem literele finale ale cuvintelor ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, obținând secvența, E I A A C D, pe care o scriem sub forma, E A C I A D. Înlocuim pe D cu B, consoana simetrică în alfabet, a lui D în raport cu C și rezultă secvența E A C I A B, pe care o ordonăm astfel, E A I C B A.

Alăturăm cele două secvențe finale și înlocuind fiecare literă cu rangul ei din alfabet obținem șirul, 5 1 3 9 1 4 5 1 9 3 2 1.

Din acest șir formăm, alternativ, numere dintr-o cifră, și din două cifre, pe care le descifrăm cu substituția dată de alfabetul normal ordonat și obținem:

5	13	9	14	5	19	3	21
E	M	I	N	E	S	C	U

deci numele poetului.

- Să considerăm numai cuvintele scurte din titlul poeziei, deci renunțând la cuvântul „VORBIȚI”, în locul căruia vom scrie numărul tuturor literelor din cuvinte scurte, adică 13 și înlocuim toate cuvintele cu numărul de litere pe care le conține fiecare. Obținem secvența, 2, 13, 2, 3, 2, 4, pe care o descifrăm cu substituția dată de alfabetul normal ordonat, folosind următoarea cheie de descifrare, (-1, -1, -1, -1, -1, -1). Obținem:

2	13	2	3	2	4
---	----	---	---	---	---

<u>-1</u>	<u>-1</u>	<u>-1</u>	<u>-1</u>	<u>-1</u>	<u>-1</u>
1	12	1	2	1	3
A	L	A	B	A	C

secvența finală, citită de la dreapta, conduce la cuvântul, CABALA, amintind de doctrina mistică iudaică din evul mediu, bazată pe o simbolică fantastică a numerelor și literelor.

- Începând cu a 40-a literă și parcurgând textul în mod normal, avem structura, N (2) I (2) P (2) C, rezultând secvența, NIPC.

Suma numerelor din paranteză este egală cu 6, în sens invers de la litera N, a șasea literă este L, de la care rezultă secvența, L (2) U (2) S (3) I și s-a obținut secvența, LUSI.

Alăturăm cele două secvențe formând succesiunea, NIPCLUSI, pe care o descifrăm cu substituția dată de alfabetul normal ordonat, folosind următoarea cheie de descifrare, (-1, 0, -2, 0, -3, 0, -5, 0), construită pe baza secvenței fibonaciene, 1, 2, 3, 5 și obținem:

N	I	P	C	L	U	S	I
<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>-2</u>	<u>0</u>	<u>-3</u>	<u>0</u>	<u>-5</u>	<u>0</u>
M	I	N	C	I	U	N	I

rezultând cuvântul, MINCIUNI.

- Litera F, din poziția 110, un parcurs normal al textului și secvența fibonaciană, 2, 6, 8, 14, ne conduc la cuvântul, FURIA.

- Începând cu litera M, din poziția 12, apare structura, M (1) A (5) U (6) I, rezultând secvența, MAUI, care, descifrată cu cheia (-1, 0, -2, 0) ne dă,

M	A	U	I
<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>-2</u>	<u>0</u>
L	A	Ș	I

adică cuvântul, LAȘI.

- Numerotăm textul începând cu a 76-a literă, adică

<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>...</u>
L	A	U	D	D	...

și extragem din șirul de litere pe acelea ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89. Se obține expresia „LAUDĂ-N ȘIRĂ”, în sensul că, „ÎNȘIRĂ LAUDE”.

- Numerotăm textul începând cu litera U, din poziția 131, textul fiind parcurs în sens invers, adică,

1	2	3	4	5	6	7	8	...
U	R	A	V	E	D	A	I	...

Din șirul de litere le extragem pe acelea ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8 și obținem expresia „URA EI”.

POEZIA „DOI AȘTRII”

„Am văzut doi aștri,
Strălucind albaștri
Sub o frunte-n vis
M-a-necat seninul
Când privirii divinul,
Blîndul lor surîs

Și mi-am zis în mine:
Înger cu lumine
De-un adânc noroc ...
Din a vieții tale
Înflorită cale
Cum nu stai în loc?”

Și în acest caz titlul ne oferă unele constatări interesante.

- Primul cuvânt din titlu îl descifrăm cu cheia (0, 0, -2), iar al doilea cuvânt cu cheia (0, 0, 0, 0, -4) și obținem:

D	O	I	A	S	T	R	I
0	0	-2	0	0	0	0	-4
D	O	G	A	S	T	R	E

secvența finală este o anagramă a cuvântului, DRAGOSTE, în concordanță cu tematica poeziei.

Simetria transformării este evidentă, numerele 2 și 4 folosite reprezintă numărul de litere din fiecare cuvânt, mai puțin unu, în fiecare cuvânt a fost transformată ultima lor literă și în ambele cazuri acesta este litera i.

- Considerăm primele cinci litere din titlu pe care le descifrăm cu cheia (0, 0, 0, 0, -5) și obținem:

D	O	I	A	S
<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>-5</u>
D	O	I	A	N

secvența finală, prin anagramare, conduce la cuvântul, DOINA.

- Să considerăm al patrulea și al cincilea vers din a doua strofă:

„Din a vieții tale
Înflorită cale”

și din fiecare vers să oțitem primele zece litere, în acest caz din primul vers rămâne cuvântul TALE, iar din al doilea cuvânt, ALE.

Din textul format din cele două versuri, ale cărui cuvinte le numerotăm, eliminăm cuvintele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 2, 3, 5, după care literele celor trei cuvinte rămase le grupăm după regula 4, 3, 4, adică,

D I N T A L E C A L E

Prima secvență rămâne neschimbată. Suma rangurilor din alfabet ale literelor din a doua secvență este egală cu 18, care este rangul literei R, care substituie deci trigramă ALE. Pentru secvența CALE, suma rangurilor din alfabet ale literelor sale este 21, care este rangul literei U. Deci structura de mai sus conduce la cuvântul, DINTRU. Am obținut astfel expresia: „ALE TALE DINTRU.”

Acest rezultat amintește de expresia biblică „ALE TALE DINTRU ALE TALE”, folosită și de Eminescu în unele dintre articolele sale din ziar, și care apare ca motto pe unele cărți ale lui Vasile Alecsandri și ale lui B.P. Hașdeu.

- Începând cu a 19-a literă, secvența fibonaciană, 1, 1, 2, 3, 5, generează structura, A (1) U (1) I (2) A (3) S (5) B, din care rezultă secvența AUIASB pe care o descifrăm cu cheia (1, 0, 0, 2, 0, 3), având la bază secvența fibonaciană, 1, 2, 3, și obținem:

A	U	I	A	S	B
<u>1</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>2</u>	<u>0</u>	<u>3</u>
B	U	I	C	S	E

secvența finală este o anagramă a cuvântului, IUBESC.

- De la a 88-a literă, parcurgând textul în sens invers, numerotăm literele acestui text, astfel încât 88 devine 1, 87 devine 2, 86 devine 3 etc. Din acest șir extragem literele ale căror numere de ordine formează secvența de tip F., 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, obținând secvența R O L I N I S, care, citită de la dreapta formează cuvântul, SÎNILOR.

- Numerotăm textul care începe cu a 22-a literă,

<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	...
C	I	N	D	A	L	...

și extragem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană de la punctul precedent, obținând succesiunea C I N A A S T. Dacă litera t o plasăm între cele două litere A, rezultă secvența, C I N A T A S care citită invers conduce la cuvântul, SATANIC.

- Începând cu a cincea literă avem structura,

Z (4) I (8) A (12) R (20) A (32) L (52) I (84) F (136) T, din care, plasând litera F după R, rezultă textul „ZIAR FALIT”.

Toate elementele de mai sus au rezultat din prima strofă.

Din strofa a doua am reținut următoarele:

- Începând cu litera N, a 32-a, cu ajutorul secvenței fibonaciene, 4, 9, 13, 22, obținem succesiunea, NCVOS. Din literele care ocupă, în secvență, locurile date de secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, scădem chiar acești termeni, deci descifrăm succesiunea cu cheia, (-1, -2, -3, 0, -5) și obținem:

N	C	V	O	S
<u>-1</u>	<u>-2</u>	<u>-3</u>	<u>0</u>	<u>-5</u>
M	A	S	O	N

adică cuvântul MASON.

- Structura, D (2) A (3) T (5) E (8) A (13) I, care începe cu a 43-a literă, conduce la expresia „DATE AI”.

- Începând cu a 77-a literă, care este A, secvența fibonaciană 2, 6, 8, 14, 22, conduce la expresia, „ANII EI”.

- Literele de la 31 la 39, și de la 41 la 49, le numerotăm,

<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>7</u>	<u>8</u>	<u>9</u>
<u>U</u>	<u>N</u>	<u>A</u>	<u>D</u>	<u>I</u>	<u>N</u>	<u>C</u>	<u>N</u>	<u>O</u>
<u>O</u>	<u>C</u>	<u>D</u>	<u>I</u>	<u>N</u>	<u>A</u>	<u>V</u>	<u>I</u>	<u>E</u>

Considerăm secvența fibonaciană, 31, 4, 5, 9.

Din prima linie extragem literele cu numerele de ordine, 3, 1, 4, obținând cuvântul AUD, iar din a doua linie extragem literele cu numerele de ordine, 3, 1, 4, 5, 9 și obținem cuvântul DOINE. Deci, secvența de tip F., de mai sus, ne-a condus la expresia, „AUD DOINE”.

POEZIA „CRITICILOR MEI”

După cum subliniază, N. Georgescu, poezia aceasta „nu este un gest de autoapărare a poetului de criticile – mărunte, de altfel – ale lui A. Demetrescu etc. ci, cum el însuși zice „anti – criticele mele”, o critică a criticii”.

Ea reprezintă o sinteză a poeziei eminesciene, o artă poetică, un program de luptă împotriva formelor fără fond.

- În titlul poeziei, literele care au semnificație în numerotația romană sunt: C = 100, I = 1, I = 1, C = 100, I = 1, L = 50, M = 1000 și I = 1, suma acestor numere este 1254, iar suma cifrelor acestui număr este 12, număr care ne sugerează secvența, 1122.

Primele cinci consoane din titlu le descifrăm cu cheia (, 1, 1, 2, 2),

C	R	T	C	L
<u>0</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>2</u>	<u>2</u>
C	S	U	E	N

și la secvența finală îi atașăm ultimul cuvânt din titlu, obținând secvența, CSUNMEI, care este o anagramă a cuvântului, EMINESCU.

Din prima strofă a poeziei, reținem următoarele:

- Începând cu a 18-a literă, secvența fibonaciană, 6, 6, 12, ne conduce la structura, P (6) O (6) E (12) T, din care rezultă cuvântul POET, iar secvența de tip F., 3, 3, 6, începând cu litera din poziția 31, ne conduce la o structură din care rezultă cuvântul, MARE.

În acest fel am obținut expresia „POET MARE”.

Putem presupune că Eminescu era preocupat să definească noțiunea de „mare poet”, prin această poezie.

- Structura, F (5) U (4) R (9) I (13) E, care începe cu a șasea literă, conduce la cuvântul FURIE, putând să fie legat de sentimentul indus poetului de acei critici care roade n-au adus.

Din strofa a doua am reținut următoarele:

- Începând cu a 8-a literă, apare structura: C (4) E (8) D (12) U (20) L (32) R, din care, plasând litera R după C, rezultă cuvântul CREDUL.

- Numerotăm textul începând de la poziția 48 adică,

<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	...
V	I	N	T	E	...

și din șirul astfel format, reținem literele ale căror numere de ordine aparțin șirului clasic al lui Fibonacci, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, ...

Din pozițiile 1, 2, 3, rezultă cuvântul VIN, iar din pozițiile, 13, 21, 55, 89, 144, rezultă cuvântul DACII, deci în final a rezultat expresia, „VIN DACII”.

- Structura, C (2) I (2) N (4) U (6) R, care începe cu a 27-a literă, prin citirea de la dreapta, generează cuvântul, RUNIC.

- Din strofa a treia, printre alte expresii, am reținut următoarele:

- Cuvântul TIRANU, rezultă considerând structura bazată pe secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8 și care începe cu litera T din poziția 21.

- Secvența formată din literele cu numere de ordine: 22, 23, 24, 25 și 26, adică ADORU, o scriem sub forma RUDAO și o descifrăm cu cheia, (1, 0, 2, 0, 3) construită din secvența fibonaciană, 1, 2, 3, și obținem:

R	U	D	A	O
<u>1</u>	<u>0</u>	<u>2</u>	<u>0</u>	<u>3</u>
S	U	F	A	R

adică cuvântul, SUFĂR.

- Începând cu a 80-a literă avem structura,

S (1) U (1) T (2) A (3) N (5) A (8) T (13) A

din care rezultă expresia „SUTANA TA”.

Din strofa a patra am reținut:

- Începând cu a 77-a literă, parcurgând textul în sens invers, apare structura,

V (2) E (1) N (3) E (4) E (7) R

din care, permutând ultimele două litere, apare cuvântul, VENERE.

- Structura, IR (1) IT (1) AT, care începe cu a 40-a literă, ne conduce la cuvântul, IRITAT.

Din ultima strofă am reținut:

- Începând cu a 43-a literă, parcurgând textul în sens invers avem schema, UES (2) IT, care citită de la dreapta devine, TISEU, și descifrată cu cheia, (-1, 0, -1, 0, -1), ne conduce la următorul rezultat,

T	I	S	E	U
<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>-1</u>
S	I	R	E	T

de unde rezultă cuvântul SIRET sau ȘIRET, sau STIRE.

- Structura,

C (2) O (1) C (3) O (4) S

Care începe cu litera a șasea, conduce la cuvântul cocoș, potrivit pentru împănarea caracteristică a „criticilor care roade n-au adus”.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 77-a literă și folosind secvența fibonaciană, 8, 3, 11, 14, 25, 39, se obține o structură din care rezultă succesiunea, U C N E I C I, din care, prin permutarea literelor de pe locurile 3 și 4, se obține cuvântul UCENICI, în sensul de începători, caracterizare potrivită pentru aceia care scriu versuri „ce din coadă au să sune”.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 52-a literă, obținem structurile:

E (4) A (5) S (9) A respectiv E (6) O (9) N (15) D

ambele având la bază câte o secvență fibonaciană, și din care rezultă succesiunile, EASA, respectiv, EOND. Prima o descifrăm cu cheia, (1, 0, -1, 0) iar a doua cu (1, 0, 0, 0), obținând:

E	A	S	A	E	O	N	D
<u>1</u>	<u>0</u>	<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>1</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>
F	A	R	A	F	O	N	D

adică expresia „fără fond”, strict legată de programul lui Eminescu de lupta împotriva formelor fără fond.

- Secvența fibonaciană, 5, 1, 6, 7, 13, 20, 33, conduce începând cu prima literă a primului vers, la secvența, CIOREAIO, care, citită de la dreapta conduce la expresia, „O IA EROIC”.

- Începând cu a 36-a, respectiv a 64-a literă, avem structurile:

T (3) U (4) O (7) V respectiv N (2) I (5) D (7) I

din care rezultă succesiunile, TUOV, respectiv, NIDI.

Prima o descifrăm cu cheia, (-1, 0, -1, -2) iar a doua cu cheia simetrică (-1, 0, -1, 0), obținând:

T	U	O	V	N	I	D	I
<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>-1</u>	<u>-2</u>	<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>-1</u>	<u>0</u>
S	U	N	T	M	I	C	I

adică expresia „SUNT MICI”, care este în concordanță cu aprecierea lui Eminescu la adresa celor care scriu versuri, „ce din coadă au să sune”.

POEZIA „LA O ARTISTĂ”

Poezie din tinerețe, perioadă în care poetul a făcut o pasiune pentru artista italiană Carlotta Patti, căreia i-a dedicat această poezie.

Numerotăm, de la dreapta la stânga, literele ultimului cuvânt din titlu, și reținem literele ASI, care, în această ordine, a numerelor de ordine, 1, 3, 4, care formează o secvență fibonaciană. Suma rangurilor din alfabet ale acestor litere este egală cu 29,

număr care, modulo 26 (deci alfabetul este parcurs circular) devine 3, care este rangul din alfabet al literei C, cu care vom substitui trigrama, ASI. În acest caz titlul poeziei se reduce la secvența LAOARTTC, care este o anagramă a cuvântului, CARLOTTA.

Din prima strofă am reținut:

- Începând cu a 70-a literă, avem structura:

A (1) T (2) I (3) R (5) U (8) A

din care, citind de la dreapta secvența de litere, rezultă cuvântul AURITĂ, care este în concordanță cu aprecierea lui Eminescu la adresa calităților vocale ale artistei italiene.

- Secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, începând cu a 78-a literă, ne conduce la succesiunea, ANUMI, care citită invers formează cuvântul, IMUNĂ. Probabil că aceasta este atitudinea artistei la avansurile tânărului Eminescu.

- Începând cu a 17-a literă, avem structura,

U (5) R (9) C (14) A (23) T (14) A

din care rezultă cuvântul, URCATĂ, probabil în sensul de „ajunsă pe culmile gloriei”, dacă ne referim la artistă.

Strofa a doua ne oferă și ea câteva exemple:

- De la a 29-a literă avem succesiunea,

A (8) N (7) O (15) T

din care rezultă succesiunea, ANOT, pe care o descifrăm cu cheia, (0, -1, 0, -2) și obținem,

A	N	O	T
<u>0</u>	<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>-2</u>
A	M	O	R

deci cuvântul AMOR, citindu-l invers rezultă cuvântul, ROMA, capitala țării de origine a artistei.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 150-a literă, avem structura, I (2) D (1) I (3) L (4) E, din care rezultă cuvântul, IDILE.

- Literele din secvența, EPAL se găsesc în pozițiile, 102, 103, 104, 105, suma rangurilor din alfabet al acestor litere este egală cu 34, inversul acestui număr este 43. de la ultima literă a acestei secvențe, adică L, a 43-a literă este, care, prin intermediul secvenței fibonaciene, 5, 3, 8, ne conduce la structura

U (5) O (3) A (8) E

din care rezultă secvența, UOAE.

Alăturăm cele două secvențe, prima scriind-o în ordine inversă, iar succesiunea obținută o descifrăm cu cheia simetrică, (1, 0, 2, 0, 1, 0, 2, 0) și rezultă,

U	O	A	E	L	A	P	E
<u>1</u>	<u>0</u>	<u>2</u>	<u>0</u>	<u>1</u>	<u>0</u>	<u>2</u>	<u>0</u>
V	O	C	E	M	A	R	E

care ne-a condus la expresia „VOCE MARE”, aceasta fiind părerea lui Eminescu despre calitățile artistei italiene.

Din strofa a patra am reținut:

- Literele cu numerele de ordine, 121, 123, 125, formează secvența NUO, iar în text, la trei litere distanță apare structura,

M (2) A (3) T (5) I (8) U

literele ei, citită de la dreapta, formează cuvântul, UITĂM, care, împreună cu cele trei litere extrase anterior, formează expresia, „NU O UITĂM”.

- Numerotăm textul care începe cu a 25-a literă, adică

T	A	R	E	A	S	...
<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	...

și din șirul astfel format extragem literele ale căror numere de ordine formează secvențele fibonaciene; 1, 2, 3, 5, respectiv, 21, 34, 55, 89, 144, care ne conduc la cuvintele, ȚARA, respectiv ARTEI, din care rezultă expresia, „ȚARA ARTEI”, caracterizare potrivită pentru ITALIA, țara de baștină a artistei Carlotta.

- Începând cu a 57-a literă și parcurgând textul în mod normal, avem structura,

GE (13) IN (15) AL (28) I

din care, inversând a doua bigramă, rezultă cuvântul, GENIALI.

După cum se observă, majoritatea cuvintelor și expresiilor găsite, au ca punct comun admirația de care s-a bucurat artista italiană din partea lui Eminescu.

POEZIA „ÎNGERE PALID”

Poezia are trei strofe, din care o prezentăm pe prima:

„Îngere palid, își e mister
Cum că a lumii valuri și șoapte
Este durere și neagră noapte
Pe lângă cer?”

- Dacă din primul cuvânt al primului vers extragem literele care ocupă locurile, 1 și 2, din primul cuvânt al celui de-al doilea vers extragem literele care ocupă locurile, 1, 2 și 3, iar din primul cuvânt al celui de-al treilea vers, literele care ocupă locurile, 1, 2 și 4, obținem secvența, INCUMESE, care este o anagramă a cuvântului EMINESCU.

Numerotăm literele strofei, începând cu prima literă, de la unu la 80, câte litere are strofa.

- Literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, formează expresia, „INGRAT RAR”.

- Renumerotăm textul poeziei, începând cu a 20-a literă, adică,

<u>E</u>	<u>R</u>	<u>C</u>	<u>U</u>	<u>M</u>	<u>C</u>	<u>A</u>	<u>A</u>
1	2	3	4	5	8	7	8

și extragem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană 1, 2, 3, 5, 8, obținând secvența, ERCMA, pe care o descifrăm cu cheia, (-1, 0, -2, 0, 0). Se obține,

E	R	C	M	A
<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>-2</u>	<u>0</u>	<u>0</u>
D	R	A	M	A

Deci a rezultat cuvântul DRAMĂ.

- Începând cu a 61-a literă și parcurgând textul în sens invers, obținem structura,

A (3) S (4) U (7) P (11) I (18) T (29) R

din care, plasând litera R între P și I, rezultă cuvântul ASUPRIT.

- Începând cu a 47-a literă, secvența fibonaciană, 4, 3, 7, 10 generează structura,

E (4) U (3) E (7) A (10) N, din care rezultă secvența, EUEAN, care descifrată cu cheia, (1, 0, 2, 0, 3), cu substituția dată de alfabetul normal ordonat dar care nu conține litera Q, ne dă,

E	U	E	A	N
1	0	2	0	3
F	U	G	A	R

adică cuvântul, FUGAR.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 11-a literă, obținem structura,

D (4) E (3) N (7) I (10) R

și descifrând secvența obținută cu cheia, (0, 0, -2, 0, 0) rezultă,

D	E	N	I	R
0	0	-2	0	0
D	E	L	I	R

Deci cuvântul, DELIR.

A doua strofă ne oferă și ea câteva constatări:

-Începând cu a 41-a literă, structura

I (4) U (3) D (7) E (10) U

generează cuvântul, IUDEU.

- Numerotăm textul parcurs în sens invers, începând cu a doua literă a primului vers, adică

1	2	3	4	5	...
U	N	I	R	D	...

și extragem din șirul de litere pe acelea ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, obținându-se cuvântul, UNIONAL. Dacă acest cuvânt se citește de la dreapta, rezultă expresia, „LA NOI NU”.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a opta literă, apare structura, U (2) I (3) N (5) N (8) U, și dacă secvența obținută o descifrăm cu cheia, (-2, -3, -5, 0, -1), construită pe baza secvenței fibonaciene, 1, 2, 3, 5, obținem,

U	I	N	N	U
-2	-3	-5	0	-1

deci cuvântul, SFÎNT.

- Începând cu a 45-a literă, parcurgând textul în sens invers, apare structura bigramică, RA (10) MA (2) SA, secvența rezultată o scriem sub forma, R A S A M A și o descifrăm cu cheia, (1, 0, 1, 0, 1, 0)

R	A	S	A	M	A
<u>1</u>	<u>0</u>	<u>1</u>	<u>0</u>	<u>1</u>	<u>0</u>
S	A	T	A	N	A

rezultând cuvântul, SATANA.

- Tot de la a 45-a literă, dar parcurgând textul în mod normal, obținem structura,
RU (5) TI (18) NA (23) OA (41) CE

Dacă ultimele două bigrame le citim în sens invers, iar primele trei în mod normal, rezultă expresia, „E CA O RUTINĂ”.

Din strofa a treia am reținut:

- Începând cu a 23-a literă, avem structura,

IN (2) ST (2) AN (4) TE

de unde rezultă cuvântul, INSTANȚE.

- Numerotăm textul începând cu a 73-a literă,

<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	...
D	E	N	U	I	U	...

trecând la primul vers al strofei, dacă este necesar.

Din șirul de litere, le reținem pe acelea ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21 și obținem expresia „DENIE AU”.

- Parcurgând textul în sens invers începând cu a 36-a literă, avem structura,

I (3) N (5) I (8) T (13) A (21) L

ale cărei litere prin citire de la dreapta, conduc la cuvântul, LATINI.

- Începând cu a patra literă, apare structura,

R (1) A (2) N (3) I (5) T

din care rezultă cuvântul, RĂNIT.

POEZIA „SOMNOROASE PĂSĂRELE”

Din prima strofă reținem:

- Din șirul format din cele 64 de litere ale strofei, pe care le numerotăm, reținem literele care au drept numere de ordine termenii secvenței fibonaciene: 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55 și înscrinem sub fiecare dintre ele rangul pe care-l are în alfabet. Deci:

<u>S</u>	<u>O</u>	<u>M</u>	<u>O</u>	<u>A</u>	<u>S</u>	<u>L</u>	<u>U</u>	<u>N</u>
19	15	13	15	1	19	12	21	14

Suma acestor ranguri este egală cu 129 și ea nu se schimbă dacă cel mai mic număr, respectiv 1, rangul literei A, se scade din el, și în același timp se adună la următorul număr ca ordin de mărime, respectiv la 12, rangul literei L. Secvența numerică de mai sus devine,

19	15	13	15	0	19	13	21	14
----	----	----	----	---	----	----	----	----

Din primele patru numere reținem cifrele unităților, iar ultimele patru numere le copiem neschimbate, după care, noile numere se substituie cu literele care au aceste numere drept ranguri în alfabet, și obținem:

<u>9</u>	<u>5</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>19</u>	<u>13</u>	<u>21</u>	<u>14</u>
I	E	C	E	S	M	U	N

secvența finală este o anagramă a cuvântului EMINESCU.

- Începând cu a 25-a literă avem structura,

I (1) U (1) I (2) A

Secvența obținută o scriem în ordinea descrescătoare a apariției lor în alfabet, adică, UIIA. Cum $25 = 5 \times 5$, vom descifra această secvență cu cheia, (5 0 5 0) și obținem,

U	I	I	A
<u>5</u>	<u>0</u>	<u>5</u>	<u>0</u>
Z	I	N	A

Adică cuvântul, ZÎNA.

- Începând cu a doua literă din primul vers apare structura,

O (3) R (5) A (8) L (13) N (21) A (34) R (55) E

din care rezultă expresia, „ORAL N-ARE”.

- Structura,

LA (3) BU (7) NA (10) RA (17) OM

care începe cu a 21-a literă, citită de la dreapta, conduce la expresia, „MOARĂ, NUBAL”, și citită în mod normal conduce la expresia, „LA BUNA ROMĂ”.

Din a doua strofă am reținut:

- Începând cu prima literă, structura,

D (6) O (1) R (7) I (8) C

conduce la cuvântul, DORIC, desemnând unul dintre cele trei ordine din arhitectura greacă.

- Începând tot cu prima literă, structura,

D (6) O (9) I (15) N (24) A

generează cuvântul, DOINĂ.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 42-a literă, structura,

D (2) A (2) R (4) U (6) I (10) E

conduce la cuvântul, DĂRUIE.

Din strofa a treia, printre altele, reținem următoarele:

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 66-a literă a ei, apare succesiunea, CL (1) DL (1) N, din care, inversând a doua bigramă și scriind secvența de la dreapta obținem, NDLLC.

Această secvență o descifrăm cu cheia, (-5, 0, -3, 0, -2), obținută din secvența fibonaciană, 2, 3, 5 și obținem,

N	D	L	L	C
<u>-5</u>	<u>0</u>	<u>-3</u>	<u>0</u>	<u>-2</u>
I	D	I	L	A

deci, cuvântul, IDILĂ.

- Tot din poziția 66, dar parcurgând textul în mod normal, avem succesiunea,

C (2) R (2) E (4) D (6) INT (10) A

rezultând cuvântul, CREDINȚĂ.

- În al doilea vers al strofei apare cuvântul, TRESTII, în care apar trei litere consecutive din alfabet, R, S, T, chiar în această ordine, pe care le vom elimina, rămânând cuvântul, TEII.

Considerăm secvența fibonaciană, 2, 4, 6, și vom substitui fiecare literă a cuvântului de mai sus, cu câte două litere, determinate cu ajutorul secvenței, 2, 4, 6, astfel: litera T se va înlocui cu literele aflate, în alfabet, la dreapta și la stânga ei cu doi pași. Notăm acest lucru astfel, $T(-2; 2) = RV$, în mod similar avem, $E(-4; 4) = AI$ și $I(-6, 6) = CO$ iar pentru ultima literă avem $I(-4; 5) = EN$.

Bigramele obținute formează secvența, RVAICOEN, din care, prin anagramare rezultă cuvântul, VERONICA.

Strofa a patra ne oferă și ea câteva exemple. Astfel:

- Dacă numerotăm textul începând cu a 19-a literă, și reținem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, rezultă cuvântul SERDAR, numele unui dregător din Țara Românească și Moldova (sec. 17-18), cu atribuții militare.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 37-a literă, obținem structura,

T (2) U (2) R (4) A (6) S (10) O (16) N

care citată de la dreapta, conduce la expresia, „N-O SĂRUT”.

- Începând cu a 9-a literă și parcurgând în sens invers textul, apare structura,

PO (2) ET (4) NU (6) NE (10) VI

din care rezultă expresia, „VINE UN POET”.

Dar, prezența secvențelor fibonaciene în această poezie este și mai extinsă.

Astfel, să revenim la prima strofă ale cărei litere le numerotăm. Strofa conține 32 vocale și 32 consoane.

Se constată că, aproximativ 59, 3 la sută dintre vocale sunt situate pe ranguri (deci au aceste numere de ordine) care formează succesiuni generate de secvențe fibonaciene.

Aceste succesiuni de ranguri (sau numere de ordine) sunt: 8, 10, 12, 16, 22, 32 – 14, 18, 24, 34, 50 – 36, 38, 42, 48 – 52, 54, 56, 60 și conțin 19 din cele 32 ranguri pe care se găsesc vocalele strofei.

Calculând, pentru fiecare din aceste succesiuni, diferențele dintre rangurile alăturate, obținem următoarele secvențe fibonaciene: 2, 2, 4, 6, 10 – 4, 6, 10, 16 – 2, 4, 6 – 2, 2, 4, toate aparținând șirului de tip Fibonacci obținând din relația generală pentru $a = b = 2$.

În strofa a doua 61 la sută dintre vocale sunt situate pe ranguri care formează succesiuni generate de secvențe fibonaciene.

Este cunoscut faptul că, în limba română, numerele, în afară de șapte, pot fi substituite prin literele inițiale ale cuvintelor care le denumesc adică,

<u>1</u>	<u>2</u>	<u>3</u>	<u>4</u>	<u>5</u>	<u>6</u>	<u>8</u>	<u>9</u>	<u>0</u>
U	D	T	P	C	S	O	N	Z

Reținem bigramele cu care începe primul și ultimul vers din prima strofă, adică, SONO. Înlocuim fiecare literă cu numărul pe care-l substituie și la numerele corespunzătoare consoanelor, S și N, le adunăm rangurile lor din alfabet, iar numerele astfel obținute le descifrăm cu alfabetul normal ordonat. Deci:

S	O	N	O
6	8	9	8
<u>19</u>	<u>0</u>	<u>14</u>	<u>0</u>
25	8	23	8
Y	H	W	H

secvența finală, Y H W H reprezintă cuvântul Dumnezeu, scris în ebraică.

POEZIA „LACUL”

Poezia are cinci strofe, și fiecare dintre ele ne oferă câteva exemple de cuvinte sau expresii tributare secvențelor fibonaciene.

Din prima strofă am reținut:

- În primul vers apare cuvântul ALBASTRU, care conține 4 litere din prima jumătate a alfabetului (de la A la M inclusiv) și 4 litere din a doua jumătate. Aranjăm literele în ordine strict alfabetică, A A B L R S T U și reținem primele șase, adică a A B L R S. Numărul 4, semnalat mai sus, ne îndrumă spre a patra literă din secvență, deci L, al cărei rang în alfabet este 12, și cum, unu este rangul literei A și doi rangul literei B, numărul 12 devine AB, bigramă cu care vom înlocui litera L, și secvența devine, A A B A B R S, care este o anagramă a numelui BASARAB.

Acest rezultat ne amintește faptul că voievodul Matei Basarab, era favoritul lui Eminescu.

- Structura,

S (4) CR (6) I (10) V

care începe cu a 47-a literă, generează cuvântul, SCRIU.

- Începând cu a 6-a literă, structura

CO (5) RA (7) NU (12) L

ne conduce la cuvântul, CORANUL.

- Succesiunea,

R (4) A (6) U (10) E (16) R (26) A (42) I

care începe cu a noua literă, ne conduce la expresia, „RĂU ERAI”.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 63-a literă, secvența fibonaciană, 3, 3, 6, generează cuvântul, LUCA.

Din strofa a doua am reținut următoarele:

- Succesiunea,

S (2) A (4) T (6) I (10) R (16) I (26) A

care începe din poziția 34, după renunțarea la penultima literă, conduce la cuvântul, SATIRĂ.

- Structura,

UN (1) DE (4) RI (5) SC (9) AS (14) I

care începe cu a 13-a literă, generează expresia, „UNDE RISCĂȘI”.

- Începând cu a 64-a literă, apare structura

R (4) A (4) D (8) E (12) A (20) L

din care, prin inversarea primelor două litere, rezultă cuvântul, ARDEAL, în concordanță cu dragostea lui Eminescu pentru ardeleni, și lupta pentru drepturile lor.

- Structura,

C (2) A (2) N (4) A (6) R

care începe cu a opta literă, conduce la cuvântul, CANAR, ale cărui frumoase titluri fac casă bună cu armonia poeziilor eminesciene.

- Dacă numerotăm, în sens invers, textul care începe cu a 74-a literă, și reținem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, obținem expresia „DAC MIS”, într-o curată exprimare bănățeană.

Din strofa a treia am reținut următoarele:

- Începând cu a 72-a literă, apare structura,

M (3) A (6) R (9) E (15) GLAS (24) A (39) I

din care rezultă expresia, „MARE GLAS AI”

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 51-a literă avem succesiunea,

M (11) E (4) S (15) I (19) A

Rezultând cuvântul, MESIA.

- Începând cu a 10-a literă avem succesiunea,

L (4) E (3) C (7) TI (10) E

rezultând cuvântul, LECTIE.

Din strofa a patra reținem:

- Începând cu a 23-a literă avem structura:

E (6) M (5) I (11) T (16) E (27) M

rezultând cuvântul, EMITEM.

- de la a 23-a literă, structura,

EC (4) UMI (6) N (10) T (16) E

generează expresia „E CUMINTE”.

- Numerotăm textul începând cu a 45-a literă, adică

<u>V</u>	<u>I</u>	<u>N</u>	<u>T</u>	<u>U</u>	<u>N</u>	<u>T</u>	<u>R</u>	<u>E</u>	...
1	2	3	4	5	6	7	8	9	...

și reținem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, ele formează cuvântul, VINURI, băutura preferata a lui Eminescu.

- Structura,

C (2) RI (8) M (10) A (18) R (28) A (46) N (74) A

care începe cu a 9-a literă, conduce la binomul „CRIMĂ – RANĂ”.

- Începând cu a 80-a literă, avem succesiunea,

P (4) O (9) E (13) T (22) I (35) S (57) U (92) T (149) N

cu precizarea că, până la prima literă T, textul a fost parcurs în sens invers, după care s-a schimbat sensul.

Rezultă expresia „POETI SUNT”.

Și ultima strofă ne oferă câteva exemple.

- Parcurgând textul în sens invers începând cu a 68-a literă avem succesiunea.

TA (1) RA (1) NI (2) ST (3) A

rezultând cuvântul, TĂRĂNISTĂ.

- Tot de la a 68-a literă, dar parcurgând textul în sens normal, avem structura,

T (5) R (6) A (11) I (17) S (28) T (45) A

și se obține cuvântul, TRAISTĂ.

- Dacă parcurgem textul în sens invers începând cu a 61-a literă, avem structura,

IU (4) B (12) IN (16) D (28) E (44) N (72) I (116) V

din care, citind ultimele patru litere de la dreapta și apoi restul în mod normal, obținem expresia „VINE, IUBIND”, care reprezintă parcă un răspuns la dilema exprimată în primele două versuri ale acestei strofe;

„Dar nu vine ... Singuratic

În zadar suspin și sufăr”

POEZIA „PESTE VÎRFURI”

Să considerăm literele distincte din al doilea cuvânt al titlului, VÎRFURI, din care reținem ultimele trei, cărora le alăturăm primul cuvânt al titlului, obținând secvența, FUIPESTE.

Pe baza secvenței fibonaciene, 3, 3, 6, construim cheia (-3, 0, 0, -3, 0, 0, -6, 0) cu care descifrăm secvența de litere, prezentată mai sus,

F	U	I	P	E	S	T	E
-3	0	0	-3	0	0	-6	0
C	U	I	M	E	S	N	E

secvența finală este o anagramă a numelui EMINESCU.

Poezia are trei strofe și în fiecare dintre ele găsim exemple de natura celor care prezintă interes pentru demersul nostru.

Din prima strofă reținem:

- Structura care începe din poziția 69

CO (1) N (2) S (3) P (5) IR

conduce la cuvântul, CONSPIR,

- Din poziția 9, respectiv 54, avem structurile,
F (1) RI (3) C (4) A, respectiv DE (6) L (5) IC (11) E (16) U
din care rezultă expresia, „FRICA DE LICEU”.

Din strofa a doua avem:

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 47-a literă apare structura,

M (2) E (3) S (5) IA

rezultând cuvântul „MESIA”.

- Numerotăm textul care începe cu a 65-a literă,

<u>I</u>	<u>N</u>	<u>D</u>	<u>C</u>	<u>U</u>	<u>D</u>	<u>O</u>	<u>R</u>	...
1	2	3	4	5	6	7	8	...

și reținem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, acestea formează cuvântul, ÎNDURARE.

- Din pozițiile 66, respectiv 75 apar structurile:

N (4) OR (3) O (7) D respectiv M (1) AR (4) I (5) T

din care rezultă expresia, „NOROD MĂRIT”, probabil în sensul de „POPOR SLĂVIT”.

- Structura,

O (3) MO (1) R(4) Î (5) T

care începe cu a 71-a literă, formează cuvântul, OMORÎT.

Din strofa a treia, printre altele, am reținut:

- De la a 48-a literă apare succesiunea,

A (3) DU (1) CE (4) PE (5) L (9) I (14) S (23) T

din care rezultă expresia, ADUCE PE LIST.

Cunoscând interesul lui Eminescu pentru problemele economice, putem presupune că este vorba de Friedrich List, economist german, profesor la Universitatea Tübingen.

- Structurile,

PR (2) IN (3) O (5) S respectiv PE (2) RU (2) INE (4) DA (6) TĂ
care încep din pozițiile, 30 respectiv 61, conduc la expresiile, PRINOS, respectiv, PE
RUINE, DATĂ.

POEZIA „LA MIJLOC DE CODRU ...”

Din cele patru cuvinte ale titlului, extragem literele lor inițiale după schema, 1, 2, 1, 2, deci din primul cuvânt prima literă, din al doilea cuvânt primele două litere, ș.a.m.d. Obținem secvența, L M I D C O. Litere ale căror ranguri din alfabet sunt numere din două cifre, le substituim astfel; L are rangul 12, dar 1 este rangul literei A, iar 2 al literei B, deci $12 = AB$, adică litera $L = AB$. În același mod avem, $M = 13 = AC$ și $O = 15 = AE$.

În acest fel secvența de mai sus devine, A B A C I D C A E.

Extragem din ea, prima literă și ultimele cinci rezultând secvența, AIDCAE, apo extragem primele cinci litere și ultima, obținând secvența, ABACIE.

Prima secvență o scriem de la dreapta, după care litera D o trecem pe ultimul loc și obținem, EACIAD și tot printr-o permutare simplă, a doua secvență o scriem sub forma EAICBA.

Alăturăm cele două secvențe, adică, EACIADEAICBA, după care înlocuim fiecare literă cu rangul ei din alfabet rezultând șirul numeric, 5 1 3 9 1 4 5 1 9 3 2 1.

Din acest șir formăm alternativ numere dintr-o cifră și din două cifre, noile numere le descifrăm cu substituția dată de alfabetul normal ordonat, adică

5	13	9	14	5	19	3	21
E	M	I	N	E	S	C	U

rezultând numele poetului.

Dintre cuvintele și expresiile care se pot forma din textul poeziei, pe baza unor secvențe fibonaciene, prezentăm următoarele:

- Structura,

D (3) OR (13) DE (16) L (29) E

care începe cu a 197-a literă, conduce la expresia, DOR DE EL.

- Renumerotăm textul începând cu a 12-a literă și reținem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 2, 1, 3, 4, 7, 11, 18, 29, litere care formează expresia DORU E AUR.

- Începând cu a 105-a literă avem structura,
LEG (7) E (4) ND (11) E (15) A (26) R
din care obținem cuvântul, LEGENDARE.

- Succesiunea,
PĂ (4) C (2) AT (6) DE (8) ST (14) I (22) I
care începe din poziția 163, dă expresia „PĂCAT DE ȘTIU”.

- Începând cu a 8-a literă, succesiunea
C (1) E (3) R (4) T (7) A (11) U (18) S (29) A (47) T (76) E
Conduce la expresia „CERT AU SATE”.

- Structura
A (3) M (4) A (7) E (11) T (18) E
Care începe cu a 226-a literă, citită de la dreapta, ne dă expresia, E TEAMA.

- Începând cu a 65-a literă apare structura,
C (6) R (5) E (11) E (16) A (27) O (43) I (79) A (113) S (192) A
din care, citind la început în sens invers ultimele cinci litere și apoi primele cinci în mod normal, rezultă expresia, „AȘA I-O CREEA”.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 220-a literă, succesiunea
I (6) E (7) R (13) T (20) A (33) T
ne conduce la cuvântul IERTAT.

- Începând cu a 221 literă, structura,
P (7) I (2) L (9) D (11) A
generează cuvântul PILDĂ.

POEZIA „CARE-I AMORUL MEU ÎN ASTĂ LUME”

Ca și în cazurile precedente, începem cu o constatare referitoare la titlul poeziei.
Ordonăm cuvintele din titlu în ordinea alfabetică a literei lor inițiale, obținând următorul șir de litere.

A M O R U L A S T A C A R E I I N L U M E M E U

din care, începând cu a doua literă, avem structura

M (2) U (2) S (2) C (2) E (2) N (2) M (2) E

literele reținute le ordonăm alfabetic, C E E M M N S U.

Din rangul din alfabet al literei de pe locul patru, scădem numărul 4, deci $M - 4 = 9$ care este rangul literei I, cu care vom substitui această literă M și secvența devine, CEEIMNSU, care, prin anagramare, conduce la cuvântul, EMINESCU.

Din prima strofă, adică

„Care-i amorul meu în astă lume:

Este-al bravurei coiful de aramă,

Sau al măririi aspru rece nume?”

am reținut următoarele:

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 56-a literă, găsim structura,

LUA (7) ED (10) VAR (17) UEM

Primele opt litere, prin anagramare, conduc la cuvântul ADEVĂRUL, iar ultimele trei, citite de la dreapta, dau cuvântul MEU, deci am obținut expresia, ADEVĂRUL MEU, acesta fiind, ipotetic, „amorul” poetului „în astă lume”.

- Începând cu a 50-a literă, găsim structura,

MA (7) RI (3) A (10) M (13) E (23) A

din care rezultă expresia, MARIA MEA.

- Structura,

A (8) I (15) B (23) A (38) S (61) E

care începe cu a șasea literă, ne dă cuvântul, „E SABIA”, care face casă bună cu „coiful” din al doilea vers.

Din strofa a doua am reținut:

- Începând cu a opta literă, formăm structura:

C (2) U (5) CER (7) E (12) A (19) C (31) T (50) E

din care, eliminând litera C din poziția a opta, și citind la început ultima bigramă, obținem expresia „TE CUCEREA”.

- Începând cu prima literă a strofei, succesiunea

SĂ (11) RU (6) T (17) A (23) O

ne conduce la expresia „O SĂRUTĂ”

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 25-a literă, avem succesiunea,

C (3) R (3) U (6) CE (9) ER (15) U (24) C

în care după bigrama CE s-a schimbat sensul de parcurs al textului. Dacă ultima literă o plasăm înaintea bigramei ER, din succesiune rezultă binomul „CRUCE – CERU”.

Din strofa a treia am reținut următoarele:

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 69-a literă, structura, B (1) A (1)

L (2) A (3) I (5) A, ne conduce la cuvântul BĂLAIA.

- Începând cu a 36-a literă, structura

PUR (4) TĂ (5) M (9) A (14) UR

formează expresia, PURTĂM AUR.

- Dacă parcurgem textul în sens invers, începând cu a 45-a literă, avem structura,

SĂ (5) RU (9) T (14) U (23) L

obținând cuvântul, SĂRUTUL,

Trecem direct la ultima strofă care ne oferă și ea câteva exemple.

- Numerotăm în sens invers textul care începe cu a 24-a literă și reținem literele ale căror numere de ordine formează secvența fibonaciană, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, aceste litere formează secvența ARIMRAM, care citită de la dreapta conduce la expresia, M-AR MIRA.

- Începând cu litera I, din poziția 102, secvența fibonaciană, 4, 5, 9, 14, conduce la cuvântul, IUDEI.

- Începând cu a 93-a literă avem structura,

OR (3) US (1) IN (4) E

din care rezultă expresia „O RUȘINE”.

- Parcurgând textul în sens invers începând cu a 64-a literă, apare structura,

ROM (3) A (3) S (6) TI (9) E

din care rezultă expresia, „ROMA STIE”, dacă însă primele patru litere le citim de la dreapta, rezultă, „AMOR ȘTIE”.

Poezia se încheie cu următoarea expresie:

„ȘI ZI: DORMI DUSĂ, INIMA MEA ARSĂ”

Deoarece, înaintea celor două puncte avem 4 litere, începând cu a 4-a literă din textul care urmează, folosind secvența fibonaciană, 1, 2, 3, 5, și parcurgerea circulară a textului, avem structura,

M (1) DUS (2) NI (3) E (5)

rezultând secvența, MDUSNIED, în care litera D, care se repetă, are rangul din alfabet egal cu 4, câte litere se găsesc înaintea celor două puncte. Din prima literă D scădem o unitate, iar la a doua îi adunăm o unitate. Obținem:

M	D	U	S	N	I	E	D
0	-1	0	0	0	0	0	1
M	C	U	S	N	I	E	E

secvența finală este o anagramă pentru, EMINESCU.

Dar textul care urmează după cele două puncte, prezintă unele elemente care ne sugerează faptul că ar putea reprezenta formula biblică, „ALE TALE DINTRU ALE ALE”, folosită și de către Eminescu în unele articole din presă.

Astfel, textul conține 21 de litere din care cinci de A, iar formula biblică are 20 de litere din care patru de A, deci dacă din text eliminăm o literă de A, din aceste puncte de vedere avem egalitate perfectă.

Ambele texte au câte cinci cuvinte.

După eliminarea unei litere A din textul din poezie, textul rămas și expresia biblică au, fiecare, 9 litere distincte.

Să considerăm următorul șir numeric care generalizează șirul lui Fibonacci: 1, 1, 1, 3, 6, 11, 21, 41, ..., în care fiecare termen, începând cu al cincilea, este egal cu suma celor patru termeni care îl preced.

Scriem textul din poezie ca un șir, eliminând litera A din finalul cuvântului MEA, deci:

D O R M I D U S A I N I M A M E A R S A

și, pe baza șirului generalizat de mai sus, formăm structura,

D (1) R (1) I (1) U (3) N (6) R

din care rezultă secvența, DRIUNR. Descifrăm această secvență cu cheia, (0, 2, 0, 0, 0, 0), deci practic se adună numărul 2 la rangul din alfabet al literei de pe locul 2, și obținem:

D	R	I	U	N	R
<u>0</u>	<u>2</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>0</u>
D	T	I	U	N	R

secvența finală, prin anagramare, conduce la cuvântul, DINTRU, cuvântul median din formula biblică.

Eliminând din textul poeziei (acela fără litera A), literele secvenței DRIUNR, descifrată anterior, de pe rangurile de pe care au fost extrase, rămâne secvența,

O M D S A I I M A N E A S A

pe care o modificăm astfel; litera E se trece la final în locul ei se scrie litera I, după care și prima literă se scrie la finalul expresiei. Secvența rezultată se împarte în patru secțiuni conținând câte, 4, 3, 3, 4 litere adică,

M D S A I M A M I A S A E O

Grupele mediane sunt identice ca structură, le vom scrie sub forma, IMA și le descifrăm cu cheia, (-4, -1, 0) deci

I	M	A	I	M	A
<u>-4</u>	<u>-1</u>	<u>0</u>	<u>-4</u>	<u>-1</u>	<u>0</u>
E	L	A	E	L	A

obținând de două ori cuvântul, ALE.

Grupele extreme le descifrăm cu cheile, (-1, 1, 1, 0), respectiv (1, 0, 0, -3) și obținem:

M	D	S	A	S	A	E	O
<u>-1</u>	<u>1</u>	<u>1</u>	<u>0</u>	<u>1</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>-3</u>
L	E	T	A	T	A	E	L

și din secvențele finale se obține de două ori cuvântul, TALE.

În acest mod, din textul din finalul poeziei, s-au obținut cele cinci cuvinte care formează formula biblică.

După cum am precizat la începutul acestui material, adunarea unor chei la secvențele literale, înseamnă practic modificarea rangurilor literelor și transformarea lor în alte litere din alfabet.

Din cheile folosite mai sus, rezultă următoarele:

- rangurile celor patru litere A, au fost modificate numai cu numărul „zero”,
- rangurile celor trei litere M, au fost modificate numai cu numărul (-1),
- rangurile celor două litere I, au fost modificate numai cu numărul (-4)
- rangul literei O a fost modificat cu numărul (-3)
- rangul literei R a fost modificat cu numărul (2)
- rangul literelor S și D au fost modificate cu numărul (1)

Aceste constatări ne îndreptățesc să presupunem că ne aflăm în fața unui adevărat sistem de cifrare.

POEZIA „ADUCÎND CÎNTĂRI MULȚIME”

Folosind secvența fibonaciană, 4, 2, 6, din titlu avem următoarea structură,

DUC (4) IN (2) R (6) ME

Din care, ordonând alfabetic literele reținute, obținem secvența, CDEIMNRU, pe care o descifrăm cu cheia, (0, 1, 0, 0, 0, 0, 1, 0) a cărei simetrie este evidentă, și rezultă,

C	D	E	I	M	N	R	U
0	1	0	0	0	0	1	0
C	E	E	I	M	N	S	U

secvența finală este o anagramă a numelui, EMINESCU.

Poezia are 10 strofe, din care o redăm pe prima,

„Aducând cântări mulțime
Și mai bune și mai rele,
Mă întreb cu îndoială
Cine caută la ele?”

din care am reținut următoarele:

- Structura,

MA (5) MA (3) RE (8) ALA

care încep cu a 33-a literă, ne conduce la expresia „MAMA REALĂ”.

- Începând cu a patra literă apare succesiunea,

C (7) AR (4) T (11) E (15) E (26) D

din care, citind la început ultima bigramă în sens invers, se obține expresia „DE CARTE”.

- Succesiunea,

MA (3) R (4) IN (7) I (11) E (18) IM

care începe cu a 40-a literă, generează cuvântul, MĂRINIMIE.

Din strofa a doua am reținut:

- Structura,

C (1) A (5) MÎN (6) E (11) O (17) R (28) M (45) I

care începe cu a 29-a literă, după plasarea literei M înaintea literei O, rezultă expresia, „CA MÎNE MORI”.

- Începând cu a 57-a literă, structura

T (2) R (6) UP (8) ULI (14) A (22) N (36) E

după trecerea literei I la final, conduce la expresia, „TRUPUL ANEI”.

- Succesiunea,

BE (6) STI (5) E (11) E (16) C

care începe cu a 45-a literă, citind la început ultima bigramă în sens invers, conduce la expresia „CE BESTIE”.

Din strofa a treia redăm următoarele:

- Începând cu a 11-a literă, structura

Z (4) I (2) ARUL (6) Ă (8) D

conduce la expresia „DĂ ZIARUL”.

- Succesiunea,

S (3) T (2) I (5) L (7) CA (12) EI

care începe cu a 53-a literă, ne dă expresia „STIL CA EI”

- Dacă începem cu a șaptea literă, rezultă structura,

CE (2) Z (7) ARUL (9) I (16) O (25) A (41) R (66) T (107) E

din care, eliminând litera O și trecând litera I la final, rezultă expresia „CEZARUL ARTEI”.

Din strofa a patra, printre altele am reținut:

- Începând cu a 5-a literă, avem structura,

CE (3) RES (8) C (11) I (19) A (30) S (49) A

din care, citind la început ultimele cinci litere în ordine inversă, rezultă expresia „AȘA-I CERESC”.

- Structura

C (2) UL (3) TU (5) L

care începe cu a 21-a literă, conduce la cuvântul, CULTUL.

La distanța de trei litere de la litera L, din finalul acestui cuvânt avem succesiunea,

CA (3) R (3) TII (6) AI

rezultând expresia „CĂRȚII AI”.

Din cele două rezultate obținem expresia „AI CULTUL CĂRȚII”.

Din ultima strofă reținem:

- Începând cu a 43-a literă avem structura,

A (1) L (3) T (4) A (7) E (1) L (3) UME (4) A

în care secvența fibonaciană a fost reluată, este vorba de secvența, 1, 3, 4, și ajungem la expresia „ALTA E LUMEA”.

- Succesiunile,

D (4) OI (2) N (6) A și D (2) AC (1) I (3) A

Care încep cu prima, respectiv a 72-a literă, conduc la cuvintele, DOINA, respectiv DACIA.

- Structura

I (3) A (2) DU (5) L

care începe cu a 50-a literă, dă cuvântul, IADUL.

- Dacă parcurgem textul în sens invers, începând cu a 49-a literă, structura

T (9) RAU (2) M (11) E

conduce la cuvântul, TRAUME.

În final vom prezenta câteva cuvinte și expresii, obținute prin intermediul secvențelor fibonaciene, din textul scrisorii lui Eminescu, din 2 Iunie 1883, adresată lui Maiorescu, scrisoare care se referă la un violent articol antimaiorescian publicat în ziarul TIMPUL, sub semnătura lui N. Basarabescu, directorul ziarului POPORUL:

Domnule Maiorescu,

Ieri, sosind Făgărașanu de la Galați, nu am fost de loc la redacție. Numai așa se poate explica cum s-au strecurat articolul infect al lui Bassarabescu. Azi am declarat că mă retrag de la Timpul dacă nu se va face o deplină și sinceră retractare a acelor șiruri injurioase. D. Păucescu a fost însărcinat să stilizeze această retractare. Nu am știut absolut nimic despre existența acestui articol, care n-a fost comunicat nimănui și trimis în modul anonim în care acest individ continuă a-și trimite insanițățile la Timpul.

al d-voastră supus, M. Eminescu

Dintre cuvintele și expresiile găsite prezentăm următoarele:

- Structura,

MI (1) TU (7) IT (8) T (15) E (23) U (38) A

care începe cu a 289-a literă, textul fiind parcurs în sens invers ne conduce la expresia, TE-AU MITUIT.

- Începând de la 112-a literă avem structura,

A (8) CU (1) Z (9) AT (10) DE LA TIMPUL

din care rezultă expresia „ACUZAT DE LA TIMPUL”, în deplină concordanță cu motivația scrisorii.

- Structura,

CA (3) MA (6) RI (9) LA

care începe cu a 337-a literă, conduce la cuvântul, CAMARILA.

- Succesiunea,

IA (6) R (8) T (14) A (22) I

începută cu a 125-a literă, conduce la expresia, „IARTĂ-I”.

- Succesiunea,

CIN (4) ST (6) EA (10) A (16) S

care începe cu a 238-a literă, conduce la expresia, „CINSTEA SA”.

- Începând cu a 46-a literă apare structura,

RE (6) NUM (6) E (12) CU (18) O (30) M

din care rezultă expresia „OM CU RENUME”.

- Structura,

RE (8) ȚI (8) N (16) A (24) O (40) SĂ

care începe cu a 140-a literă, ne dă expresia, „SĂ O RETINĂ”.

- Succesiunea,

IN (3) CI (6) T (9) E (15) U

care începe cu a 230-a literă, conduce la expresia „EU INCIT”.

- Structura,

STI (5) IN (5) Ț (10) A (15) AM

ne conduce la expresia „ȘTIINȚĂ AM”.

- Parcurgând textul în sens invers, începând cu a 422-a literă, avem structura,

U (1) MI (4) LIT (5) S (9) I

din care rezultă expresia „ȘI UMILIT”.

- Considerăm al 24-lea cuvânt de la sfârșitul textului, și începând cu a cincea lui literă, avem succesiunea,

R (1) E (1) I (1) TE (1) T

din care rezultă secvența, R E I T E T, pe care o descifrăm cu cheia simetrică,

(0, 0, -2, -2, 0, 0) și obținem,

R	E	I	T	E	T
<u>0</u>	<u>0</u>	<u>-2</u>	<u>-2</u>	<u>0</u>	<u>0</u>
R	E	G	R	E	T

deci cuvântul, „REGRET”.

Sfârșit

BIBLIOGRAFIE

1. N. GEORGESCU, „Moartea antumă a lui Eminescu”, Ed. Cartier, 2002
2. I. TORSAN, „Criptologie elementară”, Ed. Universitară, 2007
3. I. TORSAN, „Eminescu. Jocul cifrelor și al întâmplării”, Atelierul de grafică, Carla Duschka, 2006
4. I. TORSAN, „Numărul de aur în două poeme eminesciene”
Studii eminescologice – Etudes sur Eminescu, nr. 5, Iași, 2003
5. I. TORSAN, „Eminescu – Poezie și geometrie”
Studii eminescologice, nr. 4, Iași, 2002